

خولی هه شتەمی پیشبرکێی

کەناڵی بەکورتی

سپەر

مەترسی و خۆپاراستن لێ و چۆنیتی هەلۆه‌شاندنەوهی

نووسینی

د. عەبدولحەسێن عەبدولقەدەر
إمام وخطيب المسجد النبوي الشريف

 Ba_Kurty

بسم الله الرحمن الرحيم

خوشک و برایانی به‌ڕێز : کەنالی (به‌کورتی) له تلێگرام تایبەتە به
بلاوکردنەوهی حوکمە شەرعییەکان به‌کورتی و پوختی ، سوپاس بۆ خوای گەوره
له ماوهی سالیکیدا زیاتر (٣٨٥) بابەت و حوکمی شەرعی گرنگی تیدا بلاو
کراوه‌تەوه و پڕۆژانەش بە‌رده‌وامه له بلاوکردنەوهی حوکمە شەرعییەکان ، وه له
ئێستادا زیاتر له (١٢٠٠٠) دوانزه ههزار له خوشک و برایانمان هاوڕێمانن له‌م
کەناله گرنکه .

جا بۆ سوودی زیاتر ماوه ماوه وه‌کو ستافی کەنالی پیشبڕکێیه‌ک ساز ده‌کەین
بۆ ئەندامانی به‌ڕێزمان و به‌گوێره‌ی توانا چەند خەلات و دیاریه‌کیش ئاماده‌ ده‌کەین
بۆ سه‌رکه‌وتوووان .

جیگای خۆش‌حالییه‌ که له پیشبڕکێیی یه‌که‌م تا حه‌وته‌م زیاتر له (٩٠٠٠) نۆ
هه‌زار که‌س به‌شدار بوو و زیاتر له ١٠٠ که‌س خه‌لاتیان بۆ ده‌رچوو .

ئێستاش پیشبڕکێیی خولی هه‌شته‌م پاده‌گه‌یه‌نین به‌م شیوه‌یه :

١. تهنه‌ا ئەم کتێبه‌ی به‌رده‌ستت داخه‌له بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌که و پێویسته
بیخوێنیت‌ه‌وه .

٢. له‌م کتێبه‌ (١٥) پرسیارمان ده‌ره‌یناوه به‌ شیوه‌ی هه‌ل‌بژاردن و راست و هه‌له‌
ئاراسته‌تان ده‌کری به‌ شیوه‌ی تۆنلاین .

۳. تاقی کردنه وه که له سه ر (۱۰۰) نمره یه به م شیوه یه :

أ. (۶۰) نمره بۆ پرسیاره کان واته هه ر پرسیاریک چوار نمره ی له سه ره.

ب. (۲۵) نمره ش بۆ ئه و به ریزه یه که ئه م کتیه هه مووی ده خوینیتته وه.

ج. (۱۵) نمره ش بۆ ئه و به ریزه یه که لینکی که نالی (به کورتی) ده نیڕی بۆ پینج

له هاوړیکانی ، یان پینج هاوړیی ئاگادار ده کاته وه له م پیشبرکی یه.

واته : گه ر ئه م کتیه بخوینیتته وه و بینیری بۆ پینج له هاوړیکانت و

ئاگاداریان بکه یته وه له م پیشبرکی یه ئه و (۴۰) نمره ت مسوگه ره.

چونکه پرسیاری یه که م و دووهمی پیشبرکیکه له سه ر ئه وه یه ئایا کتیه که ت

خویندۆته وه و هاوړیکانت ئاگادار کردۆته وه له م پیشبرکی یه ؟ ئه گه ر وه لاهه که ت

به لی بوو ئه و (۴۰) نمره وهرده گری له رۆژی تاقیکردنه وه که ، ئیمه ش متمانه مان

به هه موتان هه یه که ئه م دو خاله جیه جی ده که ن.

۴. کاتی ده ست پیکردنی تاقیکردنه وه که رۆژی (۲/۲/۲۰۲۴) دوا ی نوێزی

عه سر ده بیت و بۆ ماوه ی (سی رۆژ) فورمه که داناخریت، و به شیوه ی ئۆنلاین

ده کریت إن شاء الله.

۵. له کاتی تاقیکردنه وه که نابیت سه یری کتیه که بکریت چونکه پرسیاره کان

ئاسانن .

۶. ده قی ئایه ت و فهرموده کان داخل نیه بۆ تاقیکردنه وه که .

٧. خەڵاتەکان (١٠) دانەیه ، که بۆ هەر بەرێژیک چەند کتییی بەسوودە ، هەر

بەرێژیکیش پێی خۆشه بەشدار بێت لە دابینکردنی خەڵاتەکان دەتوانیت
پەيوەندیمان پێوه بکات بۆ ئەوه‌ی بتوانین خەڵاتی زیاتر دابین بکەین.

ئامانج لەم پیشبڕکییه تەنها بردنەوه‌ی خەڵات نیه بەلکو بۆ زیاتر تیگەشتن و

شارەزابوونە لە حوکمە شەرعیه‌کان که ئەمەش باشتترین خەڵات و دیارییه .

هاوڕێکانتان ئاگادار بکەنەوه با هەمووان سودمەند بن بارک الله فیکم .

خوشک و برای بەرێژ :

گەر پێت خۆشه بەگوێرە‌ی توانای خۆت بەشدار بیت و

هاوکارمان بێت لە دابینکردنی خەڵاتەکان دەتوانیت لەرێگە‌ی

(Fast Pay) هاوکاری بنێرت.

FastPay

07501232360

سیحر

مەترسی و خۆپاراستن لیبی و چۆنیتتی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی

پێشه‌کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ
أَجْمَعِينَ. أَمَّا بَعْدُ:

سیحر یه‌کیکه له له‌ناوبه‌ره‌کانی دین و هۆکاره‌کانی داروخانی کۆمه‌لگه و لیکتزازانی خێزان، جا له‌به‌ر دووری هه‌ندێ خه‌لک له په‌روه‌ردگاریان و پازی نه‌بوونیان به‌وه‌ی خوای گه‌وره به‌خۆیان یان خه‌لکی تری به‌خشیه، و هه‌لکولانی ئیره‌یی و هه‌سه‌د له‌ناخیاندا به‌رانبه‌ر ئه‌وانی تر، په‌نا ده‌به‌نه به‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که ئامانج و مه‌به‌ستیان به‌دی به‌یئیت به‌نیازی خۆیان، به‌لام لای ئه‌و که‌سه‌ی که بیروباوه‌ریان تیک ده‌دات و تووشی تاوانیان ده‌کات له‌ ساحیر و جادووگه‌ر و فالچیه‌کان.

جا ئه‌م په‌رتووکه ئاگادارکردنه‌وه‌ی موسلمانانی تێدایه له‌ ساحر و جادووگه‌ران و نیاز و مه‌به‌ستیان و هه‌روه‌ها بیدارکه‌ره‌وه‌یه‌کی شه‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که بیروباوه‌ری تیکچوووه و هه‌ولێ ئه‌وه ده‌دات که سیحر له‌ که‌سانی تر بکات، و دلدانه‌وه و دئارامیشی تێدایه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که سیحریان لی کراوه و سته‌ملیکراون به‌ ئاشناکردنیان به‌ ڕیگا و شێوازی هه‌لوه‌شاندنه‌وه و به‌تال کردنه‌وه‌ی سیحره‌که‌ی.

جا داواکارم له‌ خوای په‌روه‌ردگار که سوودی هه‌بیّت، و موسلمانانیش به‌پاریزیت شه‌ر و خراپه‌ی ساحیران و فالچیان و فیل و ته‌له‌که‌یان بخاته‌نیو خۆیان هه‌ و سه‌رقالی ده‌ردی خۆیان بکات.

سیحر

پیناسه‌ی سیحر

سیحر له‌رووی زمانه‌وه: به‌هه‌موو شتێك ده‌وتریت كه هۆكاره‌كه‌ی شاراووه نه‌ینی بیت و ورد و نادیارن بیت^(۱).

به‌لام له‌رووی زاراووه‌وه: سیحر هه‌مه‌جۆره و ڕیگاكانی جیاوازه و پیناسه‌یه‌کی گشتگیرى بۆ نییه.

پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمه‌ت بیت ده‌لیت: سیحر بریتیه له پیکهاته‌یه‌ك له کاریگه‌ری پۆحه پیه‌سه‌كان و هه‌لچوونی هیزه سروشتیه‌كه‌ی لیی^(۲).

میثرووی سیحر

هه‌ر ئوممه‌تێك كه پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی بۆ هاتووه قه‌ومه‌كه‌ی گالته‌یان پیکردووه و به‌ساحیر ناوزه‌دیان کردووه، ئەمەش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ناسین و شاره‌زایی هه‌موو ئوممه‌ته‌كان بۆ سیحر هه‌ر له‌بوون و بلاوبوونیانه‌وه له‌سه‌ر پرووی زه‌ویدا به‌دریژایی چاخ و سه‌رده‌مه‌كان و هاتنی نه‌وه‌ دوای نه‌وه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كَذَٰلِكَ مَا آتَىٰ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا

سَٰحِرٌ أَوْ جَٰحِقُونَ﴾ [الذاریات: ۵۲]..

(۱) الصحاح (۶۷۹/۲)، القاموس المحيط (ص ۴۰۵).

(۲) زاد المعاد (۱۱۵/۴).

ئایا سیحر حه قیقه ته یان خه یال؟

سیحر حه قیقه ت و واقعی هه یه، جاری واهه یه ئه وهنده کاریگه ری ده کات ده بیته هۆی جیا بوونه وهی دوو هاوسه ر - به ئیزنی خوا - وه کو خوای پهروه ردگار ده فهرمویت: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ [البقرة: ۱۰۲]. واته: جا خه لك له هه ردووکیانه وه (هاروت و ماروت) فیری شتانیك ده بون رق وکینه ی ده خسته نیوان ژن و میرده وه تا جیا بنه وه.

ههروه ها کاریگه ری هه یه له ئازاردانی جهسته و هه تا له ناوبردنیشی به نه خو شی یان مردن، و جاری واش هه یه کاریگه ری ده کاته سه ر لایه نی دهروونی سیحر لیکراو، هه موو ئه مانه ش به ئیزنی خوایه.

القرافی به ره حمه ت بیته ده لیته: سیحر حه قیقه تی هه یه، جاری واهه یه که سی سیحر لیکراو ده مریت، یان سروشت و خو و عاده تی گۆرانی به سه ردا دیت با راسته وخۆ کاریشی لی نه کات^(۱).

نه وه وی به ره حمه ت بیته ده لیته: سه حیح ئه وه یه که سیحر حه قیقه تی هه یه وه کو پیشتر با سمان کرد، و زۆرینه ی زانایانیش ئه م قسه یه ده که ن و پرایان وایه و زانایان به گشتی له سه ر ئه م بۆچوونه ن و قورئان و سوننه تی سه حیحیش به لگه ن له سه ری

(۱) الفروق (۱۴۹/۴).

مەترسی سیحر

بەنرخترین شتێک کە موسلمان ھەبێت لەم ژیان و دونیایەدا دینەکەبێت،
جا کەسێ ژیر ئەوێ کە پارێزگاری لە دینەکە و دەکات و پازێ نابێت تانەبێ لێ
بدرێت و کەم بێتەو و کەسێک بیروباوەری لە کەدار بکات و کاریگەری نەبێت
لەسەر بکات.

جا سیحر و رویشتن بۆلای ساحیران بۆ ئەنجامدانی سیحر مەترسیەکی
گەورەبێ ھەبێ لەسەر بیروباوەر، چونکە ئەو کارەبێ کێکە لە ھەلۆەشینەرەوہکانی
ئیسلام، ئەوہتا شیخ موحەممەدی کوری عبدالوہاب بەرەحمەت بێت دەبێت:
ھەوتەم - ھەوتەم دانە لە ھەلۆەشینەرەوہکانی ئیسلام - بریتیە لە سیحر، لەوانە
جۆری الصَّرْفُ وَالْعَطْفُ^(١)، جا ھەرکەس ئەنجامی بدات یان پێی پازێ بێت،
ئەوا کوفری کردووە، بەلگەش لەسەر ئەمە، خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَمَا
يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ [البقرة: ١٠٢]^(٢). واتە: ئەو دوو

(١) الصَّرْفُ: جۆرە سیحریکە مەبەست لێی گۆرینی مەروفە لەو شتەبێ ھەزێ لێتەبێ، وەکو لادان و
گۆرینی پیاو لە خووشووستنی ھاوسەرەکەبێ بۆ رێق لێوونێ.
والْعَطْفُ: جۆرە سیحریکە مەبەست لێی ئەوہبێ و لە مەروف دەکات ھەزێ بچیتە سەر ئەو شت یان
کەسەبێ کە ھەزێ پێی نییە، ئەوہش بە چەند رێگەبێکی شەیتانی.
العقيدة الصحيحة لابن باز (ص ٣٧-٣٨).

(٢) نواقض الإسلام - ضمن المستوى الأول من متون طالب العلم - بتحقيقنا (ص ٢٧).

فریشته هه‌یچیان فیری هه‌یچ که‌سیک نه‌ده‌کرد تا‌کو ئاموژگاریان نه‌کردایه و ئاگاداریان نه‌کردنایه له‌ فیربونی جادوو، و پێیان ده‌وت: کو‌فر مه‌که به‌ فیربونی جادوو و گو‌یرایه‌لیکردنی شه‌یتانه‌کان.

جا ساحیر و ئه‌وه‌ی ده‌روات بۆ لایشی بۆ سیحر حوکمه‌که‌یان وه‌کو یه‌که و هاوتای یه‌کترن.

وه‌ هه‌رکه‌س سیحر بکات ئه‌وا شیرکی ئه‌نجام داوه، ئه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «وَمَنْ سَحَرَ؛ فَقَدْ أَشْرَكَ» رواه‌ النَّسَائِي^(١)، واته: هه‌رکه‌س سیحر بکات ئه‌وا شیرکی کردووه.

شیخ عبدالرحمن ی کو‌ری حه‌سه‌ن به‌ره‌حمه‌ت بیت ده‌لێت: ئه‌مه ده‌قیکی راشکاوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ساحیر موشریکه^(٢).

هه‌روه‌ها سیحر له‌ هه‌موو دینی پێغه‌مبه‌راندا حه‌رام بووه، خوای گه‌وره‌ فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ [طه: ٦٩] واته: جادوگه‌ر به‌جادوکردنه‌که‌ی سه‌رکه‌وتوو نابێت له‌هه‌ر کو‌یه‌کدا بیت.

سیحر یه‌کیکه له‌ له‌ناوبه‌ره‌کانی دین، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ،

(١) کتاب تحریم الدّم، الحُکم فی السَّحرة، رقم (٤٠٧٩)، من حدیث أبی هریره رضی الله عنه.

(٢) فتح المجید (ص ٢٩١).

وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ،
وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ» مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۱).

واته: دوور بکه و نه وه له وحه وت گونا هه ی که ئاده میزاد تیاده بهن)) وتیان:
ئه وانه چین ئه ی پیغه مبه ری خوا فهرمووی: ((هاوه ل بۆ خوا بریاردان، جادوو،
کوشتنی ئاده میزاد که خوا حهرامی کردوو، مه گهر به هه قی خو ی، سوو خواردن،
خواردنی مالی هه تیوو، پشت هه لکردن له روژی جهنگی کافراند، بوختان کردن
بۆ ئافره تانی باوه رداری بی ئاگای پاکداوین.

وه سیحر هه موو ئه و تاوانه له ناوبه رانه کۆده کاته وه که دینی مرو ف
تیاده بهن، ههر له په نابردن و داواکردنی فریا که وتن له جن وشه یتان و هه لواسینی
ته له سم و ملوانکه و دلپه یوه ست کردن و ترسان له غه یری خوا و پشت نه بهستن
به خوا و تیکدانی گوزهران و ژیا نی خه لکی و پیچه وانه کردنی ده قه شه رعیه کان.

(۱) رواه البخاري، كتاب الحدود، باب رَمِي الْمُحْصَنَاتِ، رقم (۶۸۵۷)، ومسلم، كتاب الإيمان،
باب بيان الكبائر وأكبرها، رقم (۸۹)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

ساحیر

ساحیر دینه که ی فروشتوه

ساحیر خۆی و دینه که ی به شه یتان فروشتوه، جا شه یتانیش به که متر له وه رازی نابیت که ئه و که سه بپته کۆیله ی و به ندایه تی بۆ بکات، خوای گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ۱۰۲]..

وه ساحیر ناتوانیت له سیحره که یدا سه رکه وتوو و شاره زا بیت هه تا له م دینه ده رنه چیت، ئیتر یان به سه ربرین بیت بۆ جن یان داوای فریا که وتن کردن لیان و په نابۆردنیان یان سوو کایه تی کردن به فهرمایشتی خوا یا خود هه ر شتیکی تر له تاوانه له ناوبه ره کان.

شیخی ئیسلام ده لیت: ساحیره کان قورئان به پیسای ده نووسنه وه و پته کانیشی هه لده گیرنه وه، ئیتر پته کان ی سوره تی فاتحه بیت یان ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ یان جگه له و دووانه، یا خود به خوین ده نووسنه وه یان شتی تر، به بی پیسای ئیتر هه ر شتی بیت که شه یتانه کان پیی رازی بین^(۱).

جا هه رکه س خۆی به شه یتان بفروشت ئه و ده سته ردار ی په وش و ئاکاری جوان و به رز ده بیت و دلکویر و گومرا ده بیت.

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۵/۱۹).

بۆچی شه‌یتانه‌کان خزمه‌تی ساحیران ده‌که‌ن؟

شه‌یتان دوزمنی مروّفه، به‌شیوه‌یه‌ک که له‌سه‌ر ڕێگای راست بۆی داده‌نیشیت و له‌بۆسه‌دايه بۆی و له‌هه‌موو شوێن و به‌هه‌موو ئاراسته‌یه‌که‌وه بۆی دیت ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی وا له‌ مروّف بکات جگه له‌ خوا بپهرستن، ﴿ قَالَ فَعِزَّكَ لَاغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴾ [ص: ۸۲-۸۳]. واته: ئیبلیس ووتی: سویند به‌ عیززه‌ت و گه‌وره‌یی تۆ ئه‌ی په‌روه‌ردگار ده‌بیت هه‌موو ئاده‌میزاد گو‌مرا و سه‌رلێشیواو بکه‌م، جگه له‌وانه نه‌بیت که تایه‌تت کردوون بۆ خواپه‌رستی خۆت، و پاراستوونت له‌ گو‌مرا‌کردنه‌که‌ی من - واته: عیصمه‌تت پێداوون -، و ده‌سه‌لاتت پێ نه‌داوم به‌سه‌ریاندا.

سیحر به‌جی نایه‌ت و ده‌ستی ساحیر ناکه‌وێت ئیلا به‌ شه‌یتانه‌په‌رستی و ده‌رچوون له‌ ئیسلام نه‌بیت.

جا هه‌رکات به‌نده له‌ دین ده‌رچوو ئه‌وا شه‌یتان بردویه‌تیه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه، ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستیتی له‌ لاری‌کردنی ئاده‌میزاددا.

شیخی ئیسلام ده‌لێت: مه‌به‌ست و ئامانجی شه‌یتان ئه‌وه‌یه که مروّف شه‌یتان بپه‌رستیت و نوێژ و پوژووی بۆ بگریت و قوربانی بۆ بکات ته‌نها له‌ پێناو ئه‌وه‌ی پشکیکی دونه‌یایی ده‌ست بکه‌وێت، جا خراپه‌ی گه‌وره‌تره له‌ چاکیه‌تیه‌که‌ی و تاوانه‌که‌شی گه‌وره‌تره له‌ سوود و به‌رژه‌وه‌ندیه‌که‌ی^(۱).

(۱) دره‌ تعارض العقل والنقل (۶۵/۵).

فیللی ساحیر

ساحیران خزمه‌تکاری شه‌یتانه‌کانن، شه‌یتانیش داوا له‌وانه ده‌کات که ده‌په‌رستن و که‌وتونه‌ته داویه‌وه که به‌نده‌کانی خوا لاری بکه‌ن و له‌ری ده‌ریان بکه‌ن و سه‌رلی شیواویان بکه‌ن، و ساحیریش داوا له‌و که‌سه ده‌کات که دیت بۆ لای به‌وه‌ی قوربانی بۆ غه‌یری خوا بکات.

هه‌ندی جاریش فه‌رمانی پی ده‌کات به‌هه‌لواسینی نوشته‌ی شیرکی به‌جه‌سته‌یه‌وه یان له‌ژیر سه‌رینه‌که‌ی له‌کاتی خه‌وتیدا، به‌مه‌ش ساحیر ئه‌و که‌سه‌ی دیت بۆ لای تووشی شیرکی ده‌کات.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ» رواه أحمد^(۱)

واته: هه‌رکه‌س ته‌میمه (نوشته) هه‌لبواسیت ئه‌وا شیرکی کردووه.

جا ئه‌مه‌ش جوړیکه له‌ فیلله‌کانیان بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی تووشی شیرک بکه‌ن.

هه‌روه‌ها له‌ فیللی ساحیران: له‌سه‌ر پارچه کاغه‌زیکێ سیحراوی چه‌ند

ئایه‌تیک له‌ قورئان ده‌نووسن، ئه‌وه‌ش بۆ خۆلکردنه‌ چاوی خه‌لکی بۆ ئه‌وه‌ی وا

پیشان بده‌ن که ئه‌وان په‌نا بۆ جن نابهن و داوا‌ی هاوکاری له‌وان ناکهن و به‌لکو

ته‌نها ناوی خوا ده‌هینن و داوا‌ی به‌هاناوه‌ چوون و هاوکاری هه‌رله‌و ده‌که‌ن، ئه‌م

فیلله‌ش بۆ چاویه‌ستی که‌سانی ساویلکه‌ و ساده‌یه.

(۱) في المسند، رقم (۱۷۴۲۲)، من حديث عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه.

نیشانەکانی ساحیر

هەموو ساحیریك كۆمەلە نیشانەیهك بۆ خۆی دادەنێت، بۆ ئەوێ كەسانی گەمژە و تێنەگەشتووی پێ فریوو بدەن، جا لەو نیشانانەى كە زۆریك لە ساحیران كۆكن لەسەرى و بۆخۆیانیان داناو، ئەمانەى خوارەوێه:

١ - پرسپاری ناو و ناوی دایك و تەمەنى ئەو كەسە دەكات كە دیت بۆ لای، ئەمەش دیارترین نیشانەى ساحیرە ئەوێ لەبەر ئەوێ مامەلە لەگەڵ شەیتانەكاندا دەكات.

٢ - داواى شتیك دەكات هێ ئەو كەسە بێت كە دەیهوێت سیحری لێ بكات، وەكو جلی ژێرەوێ یان كۆمەلە موویەك یان نینۆك.

٣ - داواى وێنەى ئەو كەسەى دەیهوێت سیحری لێ بكات، جا بۆیە وێنەى خۆت مەدە بە هیچ كەس چونكە ئەوان كە دەستیان بكەوێت بۆ مەبەستى سیحرلیكردنت بەكارى دەهێنن.

ئەمەش لەپراستیدا یەكێكە لە حیکمەتەکانی حەرامی وێنەگرتن، و بەرهەمی دەستگرتنە بە شەرعهو له وێنەنەگرتندا، ئەوێ تا پێغه مبهرى خوا ﷺ دەفرمویت: «لَعَنَ اللَّهُ الْمُصَوِّرَ» رواه البخاري^(١) واتە: خوا نەفرەتى کردوو له وێنەكێش.

(١) كتاب البيوع، باب ثمن الكلب، رقم (٢٢٣٨)، من حديث أبي جحيفة رضي الله عنه.

جا بۆیە ھىچ وینەيەکی خۆت يان خیزانت يان مندالت بەبى پئويستی مەھیلەوہ نەوہک بکەویتە ناو ئەو ھەرەشەيەوہ و بتگریتەوہ کە ھاتووە لەسەر وینە، لە ھەرموودەيەکی تردا پینغەمبەرى خوا ﷺ ھەرموویەتى: «كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ» مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ^(۱)؛ واتە: ھەرموو وینەكیشیک لەناو ئاگردايە. ئەمەش بۆ ئەوہى

دووربکەویتەوہ و پاریزراو بیت لە فیتنە و ئاشووبى ساحیران و درۆزان.

۴ - بەکارھینانی بخور و بۆنى ھاوشیوہ و دانانی لەنیو بۆنداندا، چونکە بەو کارە شەیتانەکان دەھینن بۆ لایان و کاریان پى دەکەن.

۵ - کارکردنیان بەکاتى شەوان، ئەمەش زۆربەى کاتى کار و چالاکیەکانیانە، ابن القيم بەرەحمەت بیت دەلیت: دەسەلات و کاریگەرى گەورەى سیحر بە شەوانە نەوہک پڕۆژ، بۆیە سیحرى شەوان بەلایانەوہ کاریگەرى بەھیزترە^(۲) جا ئەگەر سیحرەکە بە شەو نەبوو ئەو ساحیرە پەنا دەباتە بەر شوینیکى تاريك بۆ ئەنجامدانى سیحرەکە.

۶ - بەکارھینانی وشەگەلیكى ناپروون لە نوشتە و جولەى لیو کە قورسە ئەو کەسەى دەییستیت تى بگات.

(۱) رواه البخاري.

(۲) بدائع الفوائد (۲/۲۱۹).

٧ - تیکه‌لکردنی ئایه‌تی قورئان و فهرمووده له‌ناو نوشته‌که‌دا له‌کاتی چاره‌سه‌ردا، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی فریو بدات به‌وه‌ی گوايا ئه‌و ساحیر نییه و ته‌نها قورئان به‌کارده‌هینیت.

٨ - داواکردنی ئاژه‌لێك به‌ نیشانه و سیفاتی دیاریکراو.

٩ - به‌کاره‌ینانی په‌رتووکی ساحیران که هه‌یما و نه‌خشه‌ی تیدایه که زۆرجار له‌ته‌نیشتی خۆیه‌وه‌یه ئه‌گه‌ره‌هاتوو د‌ل‌نیا‌بوو له‌ نه‌خۆشه‌که.

١٠ - نووسینی ته‌له‌سم وه‌یما و پیتی پچ‌پچ‌ر و ژماره و چوارگۆشه و بازنه و جووت هه‌یلی درێژ.

١١ - پیدانی پارچه‌یه‌ك به‌نه‌خۆشه‌که که له‌ شیوه‌ی سیگۆشه یان چوارگۆشه‌ی پ‌ی‌چ‌راودایه له‌ پ‌ی‌ست یان پارچه ئاسن یان مس، و له‌ناویدا په‌نا بۆ‌بردن و داوای فریاکه‌وتنی شیرکی تیدایه له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ ژماره و پیتیک، که ساحیره‌که فه‌رمانی پ‌ی‌ ده‌کات به‌وه‌ی هه‌لی بواسیت به‌ملیدا یان به‌قۆلیدا یاخود بیخاته ژێر سه‌رینه‌که‌یه‌وه و هانی ده‌دات به‌وه‌ی پشتگوێی نه‌خات و نه‌خۆشه‌که یان ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌یدایه ده‌ترسینیت به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر فری ب‌دات یان پشتگوێی ب‌خات.

١٢ - پیدانی چه‌ند په‌ره‌یه‌ك به‌نه‌خۆش که ته‌له‌سمی تیدایه به‌وه‌ی ب‌یسوو‌ت‌ینیت و هه‌لم و دووکه‌لی لی دروست ب‌کات.

١٣ - پێدانی چه‌ند په‌ره‌یه‌ك به نه‌خۆش كه ته‌له‌سم و پیتی پچرپچر و نه‌خشه و ژماره‌ی تێدايه كه فهرمانی پێ ده‌كات به‌وه‌ی بیکات به‌ناو ئاودا و پاشان بیه‌خواته‌وه یاخود خۆی پێ بشۆریت.

جا ئه‌مانه هه‌ندیكن له نیشانه‌كانی ساحیران، و به‌هه‌مان شیوه له‌م نیشانه‌دا كه‌سانی فالچی و جادووگه‌ریش به‌شدارن، جا ئه‌گه‌ر شتیك له‌مانه‌ت بو‌ ئاشكرا بوو لای یه‌كێکیان ئه‌وا وریابه و ئاگاداری تێكدانی بیروباوه‌رت به‌ ولیی دووربكه‌وه‌ره‌وه و ده‌ستبه‌جی وازی لی به‌ینه چونكه هه‌ركه‌سیك واز له‌شتیك به‌یئیت له‌به‌رخوا ئه‌وا خوای گه‌وره‌ بو‌ی قه‌ره‌بوو ده‌كاتوه به‌ له‌وه باشتروچاكتر.

ئافره‌تان و ساحیران

كه‌سى ژیر خۆی ده‌گرێته‌وه له‌وه‌ی ب‌روات بۆ لای كه‌سانى درۆزن، له‌نیو ئافره‌تانیشدا هه‌یه كه زوو سكا‌لا و نا‌ره‌زایه‌تى ده‌رده‌ب‌رێت له قه‌زاوقه‌ده‌ر ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌وه‌ی له‌دلیایه‌تى بۆی به‌جێ نه‌یه‌ت، جا بۆیه هه‌ول ده‌دات به‌ده‌ستى به‌یئیت ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌رپ‌گه‌ی نا‌شه‌رعى و تو‌ره‌بوونى خواش بو‌وبێت، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ده‌رواته لای ساحیر و ئه‌ویش فریوى ده‌دات و جارى واش هه‌یه ده‌ست بۆ ناموسیشى ده‌بات و فه‌رمانیشى پێ ده‌كات كه سه‌ردانى بكاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئامانجه‌كه‌ی بۆ به‌دى به‌یئیت، جا ئه‌میش سیحری لێ ده‌كات و مال و پاره‌كه‌شى ده‌بات و ناموسیشى له‌كه‌دار ده‌كات.

پیشه‌وا قورتوبى به‌ره‌حمه‌ت بێت ده‌لێت: زۆربه‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه سیحر ده‌كه‌ن له ئافره‌تانن به‌تایبه‌ت له‌كاتى چه‌زیا‌ندا. ^(١) وه زۆربه‌ی سووته‌مه‌نى دۆزه‌خیش ئافره‌تانن. پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «أُرِيتُ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ» مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ ^(٢). واته: دۆزه‌خم پيشان درا و یینیم زۆربه‌ی ئه‌هله‌كه‌ی ئافره‌تانن.

(١) الجامع لأحكام القرآن (٥٠/٢).

(٢) رواه البخاري، كتاب الإيمان، باب كفران العَشِير، وكفر دون كفر، رقم (٢٩)، ومسلم، كتاب الكسوف، باب ما عرض على النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم في صلاة الكسوف من أمر الجنة والنَّار، رقم (٩٠٧)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

جا ئافره‌تان پێویسته له‌ خوا بترسن و ته‌قوای خویان هه‌بێت، چونکه‌ ئه‌وه هه‌ینه‌ری خۆشبه‌ختی و به‌خته‌وه‌ریه‌، ئه‌وه‌تا خوای میهره‌بان ده‌فه‌رموێت:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا * وَنَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ [الطلاق: ۲-۳]. واته‌: ده‌با هه‌رکەس له‌خوا ده‌ترسێت کار به‌وه بکات که فه‌رمانی پێکردوه‌ و به‌دوور بێت له‌وه‌ی که یاساگی لێکردوه‌، له‌ پاداشتدا خوای په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو ناخۆشیه‌ک ده‌رگای ده‌ربازبوونی بۆ ده‌کاته‌وه‌، وه‌ پێگاکانی به‌ده‌ست هه‌ینانی رزق و رۆزی بۆ ئاسان ده‌کات له‌ شوێنیکه‌وه‌ که هه‌رگیز به‌ بیر و خه‌یاڵیدا نایه‌ت.

جا ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که رازی و قایل بن به‌و قه‌ده‌ره‌ی دێته‌ پێگایان و تووشیان ده‌بێت وله‌سه‌ریان نووسراوه‌، و دینه‌که‌یان نه‌فرۆشن به‌ حه‌ز و ئاره‌زوو و ئومیدی به‌تāl لای که‌سانی دوور له‌دین و خراپه‌کار، و ئه‌گه‌ریش حه‌ز و ئامانجیک له‌دڵ و ناخیاندا هه‌یه‌ ئه‌وا با په‌نا بۆ خوای بالاده‌ست به‌ن و له‌و داوا بکه‌ن و دووعا و پاران‌ه‌وه‌یان ته‌نها بۆ لای ئه‌و بێت، چونکه‌ ته‌نها ئه‌و له‌ده‌سه‌لاتیدایه‌ که سوود و قازانج بگه‌یه‌نێت و زهره‌ر و زیانی‌ش دووربخاته‌وه‌، ئه‌وه‌تا ده‌فه‌رموێت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ [یونس: ۱۰۷]. واته‌: ئه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار تووشی نا‌ره‌حه‌تی و تا‌قیکردنه‌وه‌یه‌کی کردی - ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ - ئه‌وا هه‌یچ لا‌به‌ریکی بۆ نیه‌ جگه‌ له‌ خوای شکۆدار و پایه‌به‌رز نه‌بێت، وه‌ ئه‌گه‌ر ویستی خۆشگوزه‌رانی و ناز و نیعمه‌تی زۆری پێکردیت، دیسان هه‌یچ که‌س و شتیک توانای پێگریکردنی نیه‌.

سته‌می ساحیر

كه‌سى ساحیر به‌هۆی ئەنجامدانى سیحره‌كه‌یه‌وه چەندین گونا‌ه و سه‌رپێچی و ده‌ستدریژی و سته‌مى لى ده‌وه‌شپته‌وه و ده‌يكات، چەندین كه‌س هەن كه ساحیر تووشى شیركى كردوون به‌هۆی ئەوه‌ی فه‌رمانى پى‌كردووه به‌وه‌ی ئازەلێك بۆ غه‌یری خوا سه‌ربهرپێت، یان نووشته‌یه‌ك به‌خۆیدا هه‌لبواسیت، یاخود بروا به‌هه‌والێكى غه‌یبى بكات كه‌ ته‌نها خوا نه‌ییت كه‌س نایزانیت.

هه‌ندى له‌ ساحیران ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی زۆر دین بۆ لایان به‌تایبه‌ت له‌ ئافره‌تان تووشى داوین پىسى و زینایان ده‌كه‌ن.

بۆیه كه‌سى ساحیر زۆریك له‌ مال و خانه‌واده به‌خته‌وه‌ره‌كانى تىك داوه، چەندین ژن ومێردى خۆشه‌ویستی یه‌كترى له‌یه‌كتر كردۆته‌وه و جیای كردوونه‌ته‌وه، و به‌وه‌هۆیه‌شه‌وه منداله‌كانیان لاری بوون و چێژیان له‌ژیانی خۆیان نه‌بینى وبه‌لكو روبه‌رووی گوزه‌رائى تال و سه‌خت بوونه‌وه.

ساحیر چەند غەم و په‌ژاره‌ی تووشى خه‌لكى كردووه؟ چەند كه‌سى ته‌ندروست وساغى تووشى نه‌خۆشى كردووه؟ چەند خێزانی ئاسووده‌ی تىكداوه؟ چەند هه‌ژارى تووشى بارى قورسى قه‌رزارى كردووه وبه‌دواى چاره‌سه‌رى نه‌خۆشیه‌كه‌یدا وێله و هه‌لوه‌داى سه‌لامه‌تى و له‌شساغیه‌؟

ساحیر چەند ستەمی لەخەلکی کردووہ بە خواردنی پارە و سامانیان بەناپەرەوا

و بەناوی چارەسەر یان پۆتونی ھەوالی غەیبی؟

ساحیر لەراستیدا زۆر رق لەدەلە بەرانبەر بە کۆمەلگە و ئاسوودە نییە و

پشووئادات تەنھا بە تیکدانى نەبیت، خۆشحال ناییت بە دلخۆشی خەلکی و

دلشاد ناییت بە دەولەمەندی خواپیداوان، و پایەبەرزى کەسانی پێژدار و

ماقوولی کۆمەلگە.

ساحیر تەنھا زەرەر و زیانی ھەبە بۆ کۆمەلگە و ھیچی تر، بەشیوەیەك کە

بەھیچ کلۆجیک تروسکایی خیری تیدا نییە، ئایا کەس بینویەتی لە ساحیر کە

خیر و خۆشی بلاوبکاتەوہ و یارمەتی ھەژاران بدات و دەستەبەری ھەتیوان

بکات و چاودیڤری و سەرپەرشتی بپۆەژنان بکات؟ نەك ھەر ئەوہ بەلکو ھەول و

ماندوبونی بۆ تیکدانى تاك و خیزان و دواتریش کۆمەلگەبە ھەم لە دونیادا

بەنانەوہی کیشە و دروستکردنی خەم و پەژارە و دلتنەنگی و ھەمیش بۆ قیامەت

بەوہی تووشی شیرك و گومراپیان دەکات.

هەقیقه‌تی ساحیر

ساحیر خاوه‌نی پیستری ناخه و خوارترین سروشتی هه‌یه و قیزه‌ونت‌ترین کار و پیشه‌ی هه‌یه و تاریکترین دلی هه‌یه، پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمه‌ت بیت ده‌لێت: ساحیر له‌گه‌ل نه‌فسه‌ پیسه‌کاندا نه‌بیت کار ناکات ئەوانه‌ی که گونجا و هاوشیوه‌ی ئەو رۆحه‌ چه‌په‌لانه‌^(۱)، هه‌روه‌ها ده‌لێت: دله‌ تاریکه‌کان شوین و سه‌رچاوه‌ی شه‌یتانه‌کان^(۲).

ساحیر گه‌مه‌ترینی نیو خه‌لکیه و که‌مترین ژیری هه‌یه و خراپترین بیرکردنه‌وه‌ی هه‌یه و پشکی دونه‌ی پیش ئاخیره‌ت خسته‌وه‌ له‌ پیناو ده‌سته‌که‌وتنی پاروویه‌کی ژیان و گوزه‌راندا، و ده‌ستی داوه‌ته‌ کار و پیشه‌یه‌ک که ده‌شزانیت ئاکامه‌که‌ی بۆ ئاگره‌.

پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمه‌ت بیت ده‌لێت: به‌ده‌گمه‌ن سیحر ئەنجام ده‌دریت به‌بی جوریک له‌ شه‌یتان په‌رستی و نزیک بوونه‌وه‌ لێ، ئیتر به‌سه‌ربرین بیت به‌ناوی ئەوه‌وه‌، یان سه‌ربرین بۆ خودی ئەو، ئەوکات ده‌بیته‌ سه‌ربرین بۆ غه‌یری خوا و به‌چه‌ندین شیوه‌ و جورێ تر له‌ جوره‌کانی شیرک و فسوق^(۳).

(۱) إعلام الموقعين (۲۹۸/۵).

(۲) بدائع الفوائد (۲/۲۱۹).

(۳) بدائع الفوائد (۲/۲۳۵).

ئایا ساحیر به‌خۆشی و به‌خته‌وه‌ریه‌وه‌ ده‌ژیت؟

ساحیر به‌ به‌ده‌خته‌وه‌ ده‌ژیت له‌م ژيانه‌دا، چونکه به‌خته‌وه‌ری ژيانی له‌ده‌ستداوه و شیرینی ئیمان و دینی لای بزره، رقی له‌گوێیستبوونی قورئانه و ده‌ترسیت له‌بانگدان، خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى﴾ [طه: ۱۲۴]. واته: ئەوه‌ی که پشت له‌و بیرخستنه‌وانه‌ بکات که من یادی ده‌خه‌مه‌وه‌، ئەوا له‌ژيانی دونایدا ژيانیکی ته‌سک و تروسک و ناره‌حه‌تی هه‌یه‌ - ئەگه‌رچی وا دیاربیت که له‌که‌سانی چاکه‌کار و لای راسته‌ - ، و گۆره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌سک ده‌کرێته‌وه‌ و ئەشکه‌نجه‌ ده‌دریت تیدا ، و له‌ پۆژی دوايشدا به‌کویری حه‌شری ده‌که‌ین له‌ بینایی و بینینی به‌لگه‌کان .

ساحیر کاته‌کانی ژيانی له‌ دووری له‌خه‌لکیدا به‌سه‌رده‌بات و گۆشه‌گیر و دووره‌په‌ریزه‌ و مامه‌له‌ و تیکه‌لاویان ناکات مه‌گه‌ر کاتیک نه‌بیت که داوای لای بکریت سیحریان بۆ بکات و زیانیك به‌وانی تر بگه‌یه‌نیت و شیخی ئیسلام به‌ره‌حه‌مت بیت حاللی ساحیرانی به‌م شیوه‌یه‌ باس کردووه‌ که ده‌لێت: به‌رکه‌وته‌ی پیسیه‌ و تیکه‌لاوی سه‌گه‌ و ده‌روات بۆ شوینی فریادانی پاشه‌پۆ و سه‌رئاوه‌کان و بۆنی ناخۆشه‌ و خۆی پاک ناکاته‌وه‌ به‌شیوه‌ی شه‌رعی و خاوین

(۱) نییه‌ .

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۲۱۵/۱۱).

ساحیر چ سوودیکی ده‌ستده‌که‌وێت له‌ سیحر؟

ساحیر سیحر ده‌کات له‌پیناو ده‌ستکه‌وتنی پینگه‌به‌رزیه‌کی ساخته‌که‌ ناته‌واوی خۆی پێ پرېکاته‌وه، له‌به‌ر سوککردنی له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه، ئه‌وه‌تا شیخی ئیسلام به‌په‌رحمه‌ت بێت ده‌لێت: ده‌بینیت ئه‌وانه‌ی ده‌رۆنه‌ ناو سیحر و داواکردن له‌ئسته‌یره‌کان و زیکرکردنیان و له‌گه‌لیان ده‌دوین و سوجدیه‌یان بۆ ده‌به‌ن، له‌پراستیدا بۆ ده‌ستکه‌وتنی مال و ناوبانگه، ده‌بینی کوفر وشیرک ده‌کات ته‌نها له‌پیناو ده‌ستکه‌وتنی سامان و گه‌وره‌بوونیکی خه‌یالی به‌گومانی خۆی، که‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ته‌نها به‌زیانی خۆشی ده‌شکێته‌وه‌ و سوودی بۆی نییه‌ وه‌کو له‌ واقعه‌دا ده‌رکه‌وتوو و دیاره‌ له‌ جیهاندا^(۱).

ساحیر ده‌که‌وێته‌ شیرکه‌وه‌ ته‌نها به‌ ته‌ماحی پاره‌ و سامان، ئه‌وه‌تا ئه‌و ساحیرانه‌ی که‌ فیرعه‌ون داوا‌ی لی‌ کردن که‌ پروو به‌ پرووی موسا بینه‌وه‌ داوا‌ی پاره‌ و مالیان لێی کرد و خوا‌ی گه‌وره‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ بۆمانی باس کردوووه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَبْنٰ لَنَا لَآجِرًا إِن کُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِینَ﴾ [الشعراء: ۴۱-۴۲] واته‌: جا جادوگه‌ران هاتنه‌ لای فیرعه‌ون ووتیان: ئایا ئێمه‌ هیچ پاداشت و خه‌لات و سامانی‌کمان بۆ هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر موسادا سه‌رکه‌وتین؟ فیرعه‌ونیش به‌لێنی

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۸۵/۲۹).

پاداشت و پله‌ی نزیک‌ی پیدان له‌ خۆیه‌وه ، چونکه‌ ساحر‌ هه‌زی به‌ مال و پاره و خۆده‌رخسته‌.

هه‌روه‌ها ساحیر ئه‌و سیحره‌ ده‌کات و ده‌زانیت به‌وه‌ ده‌بیته‌ کۆیله‌ی شه‌یتان، و شه‌یتان زیانیکی زۆری لێداوه و به‌رژه‌وه‌ندی زۆری لێ تیکداوه و له‌ده‌ستداوه، بۆیه‌ هه‌ول ده‌دات زیان به‌ خه‌لکی تریش بگه‌یه‌نیت و له‌وباره‌یه‌وه‌ شیخی ئیسلام به‌ره‌حمه‌ت بیت ده‌لێت: شه‌یتان خودی خۆی پیسه‌، جا بۆیه‌ ئه‌گه‌ر خاوه‌ن نوشته و که‌سانێک به‌ کردنی کفر و شیرک لێی نزیک ببنه‌وه‌ ئه‌وا وه‌کو ره‌شوه و به‌رتیل وه‌هایه‌ بۆیان، و ئه‌وانیش هه‌ندی له‌ مه‌به‌ست و داواکاریه‌کانیان بۆ به‌دی ده‌هینن، هه‌روه‌کو چۆن که‌سێک پاره‌ ده‌دات به‌ که‌سێکی تر بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کیکی بۆ بکوژیت یان زینای له‌گه‌لدا بکات یان بۆی ئاسان بکات^(۱).

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۳۴/۱۹).

سزای ساحیر

له‌به‌ر زۆری و گه‌وره‌یی مەترسی سیحر له‌سه‌ر تاك و كۆمه‌لگه‌ حوكمیان له‌شه‌رعدا بریتیه له‌ كوشتنیان، بۆ ئه‌وه‌ی كۆمه‌لگه‌ پشووبدات و بیباك بیټ له‌ خراپه‌یان.

له‌ به‌جاله‌ی كۆری عه‌به‌ده‌وه به‌ره‌حمه‌ت بیټ ده‌لیټ: پێشه‌وا عومه‌ری كۆری خه‌ت‌اب عليه السلام نووسراوی نارد بۆ كاربه‌ده‌سته‌كانی ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی و تییدا ئه‌مه‌ی نووسیوو: هه‌موو ژن و پیاویکی ساحیر بكوژن. رواه‌ البیهقی فی السُّنَنِ الْكُبْرَى ^(١).

هه‌روه‌ها به‌ سه‌حیحی هاتوو له‌ حه‌فصه‌وه‌ په‌زای خوای لی بیټ كه‌ فه‌رمانی كردوو به‌ كوشتنی كه‌نیزه‌كێکی كه‌ سیحری لی كردبوو، وه‌ كوژرا. رواه‌ مالكٌ فی الْمُوطَأ ^(٢).

ئه‌مه‌ش پاداشتی ئه‌و كه‌سه‌یه‌ كه‌ كوفر به‌ خوا ده‌كات و ئازاری به‌نده‌كانی خوا ده‌دات له‌ دونیادا، به‌لام پاداشتی له‌ ئاخیره‌دا ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ [البقرة: ١٠٢] واته‌: بێگومان جوله‌كه‌ باش ده‌یانزانێ كه‌ هه‌ركه‌س جادو كردن هه‌لبێژی و واز له‌ هه‌ق به‌یټ ئه‌وا له‌ دوا‌پۆژدا له‌ چاكه‌ هیچ به‌شێکی نیه‌.

(١) كتاب القسامة، باب تكفير السَّاحِر وَقَتْلِهِ إِنَّ كَانَ مَا يَسْحَرُ بِهِ كَلَامُ كُفْرٍ صَرِيحٍ، رقم (١٦٤٩٨).

(٢) كتاب العقول، ما جاء في الغيلة والسَّحَر، رقم (٣٢٤٧)، عن مُحَمَّد بن عبد الرَّحمن رحمه الله.

ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روات بۆ لای ساحیر

ئه‌و که‌سه‌ی داوای سیحر ده‌کات هاو به‌شی ساحیره له تاواندا

هه‌ر که‌س ب‌روات بۆ لای ساحیر بۆ ئه‌وه‌ی سیحری بۆ بکات ئه‌وا دینه‌که‌ی به‌ دونیا فرۆشتوو، و خۆی تووشی توورپیی خوا کردوو به‌ ئه‌نجام دانی هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌یه‌ک له هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌کانی ئیسلام که سیحره و رازی بوونه به سیحر، شیخ موحه‌ممه‌دی کو‌ری عبدالوهاب به‌په‌حمه‌ت بی‌ت ده‌لیت: هه‌ر که‌س سیحر ئه‌نجام بدات یان رازی بی‌ت پێی ئه‌وا کوفری کردوو^(۱).

سه‌ردانی‌که‌ری ساحیر بۆ ئه‌وه‌ی زیان به‌ که‌سانی تر بگه‌یه‌نیت گه‌یشتۆته ئه‌وپه‌ری پله‌ی سه‌اده‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیره‌یی بردوو به‌ غه‌یری خۆی له‌سه‌ر نیعه‌تیک که‌ خوا پێی به‌خشیوه، و ئاخیره‌تی خۆی له‌ده‌ستداوه به‌شوینکه‌وتنی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی و رازی نه‌بوونی به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر.

سه‌ردانی‌که‌ری ساحیر هه‌له‌یه‌کی کردوو که‌ تیدا و له‌یه‌ک کاتدا سه‌رپێچی خوای کردوو و هه‌میش سه‌ته‌می له‌ خه‌لکی کردوو.

له‌راستیشدا ئه‌وه‌ی هه‌ولێ زیان گه‌یاندن بدات به‌ که‌سانی تر ناگات به‌ ئامانج و خوای گه‌وره‌ پله‌ی سه‌ته‌ملیکراو به‌سه‌ر سه‌ته‌مکاردا به‌رز ده‌کاته‌وه، و

(۱) نواقض الإسلام - ضمن المستوى الأول من متون طالب العلم - بتحقيقنا (ص ۲۷).

هه‌ندی جار ئاواته‌کانی که‌سی سیحر لیکراویش دێتته دی، شێخی ئیسلام به‌په‌رحمه‌ت بێت ده‌لێت: رقی که‌سی هه‌سوود بۆ نيعمه‌تێکی خوا به‌سه‌ر به‌نده‌یه‌که‌وه نه‌خۆشیه، وه‌ ئه‌و نيعمه‌ته‌یان گه‌وره‌تر له‌وه بۆ که‌سی هه‌سوودی پێبڕاو ده‌گه‌رێته‌وه، و جاری واش هه‌یه هه‌وشیوه‌ی ئه‌و نيعمه‌ته‌ بۆ هه‌وشیوه‌ی ئه‌و که‌سه هه‌سوودی پێبڕاوه ده‌گه‌رێته‌وه و ده‌ستی ده‌که‌وێت^(١).

جا ئه‌ی سته‌مکار هه‌یواش وله‌سه‌رخۆبه، چونکه ئۆبالی سیحره‌که‌ت به‌سه‌ر خۆندا ده‌شکێته‌وه و پێده‌چیت خوای گه‌وره که‌سیکت به‌سه‌ردا زāl بکات که ئازارت پێ بگه‌یه‌نیت به‌سیحر یان شتی تر.

وَمَا مِنْ يَدٍ إِلَّا يَدُ اللَّهِ فَوْقَهَا وَمَا ظَالِمٌ إِلَّا سَيَّلِي بَظَالِمٍ^(٢)

واته: هه‌یج ده‌ستی که‌یه ئیلا ده‌ستی خوا له‌سه‌روی ئه‌و ده‌سته‌وه‌یه

هه‌یج سته‌مکار یه‌کش نه‌یلا سته‌مکارێکی تر به‌سه‌ریدا زāl ده‌بێت

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ [فاطر: ٤٣]،

پێشه‌وا ابن که‌سیر به‌په‌رحمه‌ت بێت له‌ ته‌فسیریدا ده‌لێت: ئۆبالی ئه‌وه ته‌نها به‌سه‌ر خۆیاندا ده‌شکێته‌وه نه‌وه‌ک غه‌یری خۆیان... و موحه‌ممه‌دی کوری که‌عبی قوره‌زی به‌ره‌حمه‌ت بێت ده‌لێت: سی شت هه‌ن هه‌رکه‌س ئه‌نجامیان

(١) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (١١٢/١٠).

(٢) التَّمْثِيلُ وَالْمَحَاضِرَةُ (ص ١٠)، المدخل إلى تقويم اللسان (ص ٥٤٩).

بدات رزگاری نابیت هه‌تا به‌سه‌ر خۆیدا پروو نه‌دات: فیل و ده‌ستدریژی و به‌لین شکینی و له‌قورئانیشتا پشتراستکراونه‌ته‌وه^(۱).

وه‌دوعای ئه‌و که‌سه‌ سه‌سته‌ملیکراوه‌ی که‌ سیحری لیکراوه‌ به‌شه‌و و پوژ به‌رزده‌بیتته‌وه‌ بۆ لای خوا و خوای بیسه‌ریش به‌لینی وه‌لا مدانه‌وه‌ی دوعای سه‌سته‌ملیکراوی داوه، ئه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُّسْتَجَابَاتٍ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ» رواه الترمذی^(۲). واته: سه‌ی دوعا گیراده‌بن و گومانی تیدانییه: دوعای سه‌ته‌م لیکراو، دوعای ریوار، دوعای دایک و باوک له‌سه‌ر رۆله‌که‌ی.

وه‌هه‌رکه‌س فیل له‌خه‌لکی بکات خۆ به‌دلنیاپییه‌وه‌ ناتوانیت فیل له‌خوای په‌روه‌ردگار بکات و خوای گه‌وره‌ خۆی فه‌رموو یه‌تی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ [یونس: ۲۱]. واته: خوای په‌روه‌ردگار به‌په‌له‌تر و خیراته‌ له‌مه‌کر و مۆله‌تدان بۆ پوچوون له‌تاوان و سه‌رکه‌شی و سزادانی ئیوه.

که‌سانی بیتاوان و سه‌سته‌ملیکراو، که‌سیک هه‌یه‌ که‌ به‌رگریان لی بکات، ئه‌وه‌تا خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ [الحج: ۳۸]. واته: بیگومان خوای به‌رز و بلند و پایه‌به‌رز باوه‌رداران

(۱) تفسیر ابن کثیر (۵۵۹/۶).

(۲) أبواب البرِّ والصَّلة، باب ما جاء في دَعْوَةِ الْوَالِدَيْنِ، رقم (۱۹۰۵)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

له‌دوژمنایه‌تی و سته‌م و فیل و خراپه‌ی بێ‌باوه‌ران ده‌پاریزیت، چونکه‌ خوای
په‌روه‌ردگار هه‌موو ئه‌وانه‌ی خۆش ناوێت که‌ نا‌پاک‌ی و خیا‌نه‌ت له‌سپارده‌ی
په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن و نکولیکارن له‌نیعمه‌ت و به‌خششه‌کانی.

وه‌ ئاینده‌ی سته‌م و ده‌ستدریژی سه‌رشۆریه‌ و خاوه‌نه‌که‌ی به‌لینی سزایه‌کی
به‌ئیش و ئازاری پێ دراوه‌ و خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ
نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ [الفرقان: ۱۹]. واته‌: ئه‌وه‌ی هاو‌ه‌ل‌ بو‌ خوا بریاریدا و سته‌م
له‌خۆی بکات و جگه‌ له‌ خوا بپه‌رستی، و له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌ره‌ بمریت ئه‌وا خوا
سزایه‌کی سه‌ختی به‌ئازاری ده‌دات.

سه‌ردانیکه‌ری ساحیر نیچیری شه‌یتانه‌ بو‌ ده‌رچوون له‌ دین، بیری چۆته‌وه‌
که‌ دونیا چه‌ند کورته‌ و سه‌بی ده‌خریته‌ شوینیکی ته‌سکی تاریکه‌وه‌ به‌ته‌نها و
له‌به‌رده‌ست خوا ده‌وه‌ستینریت و دادگایه‌کی دادپه‌روه‌ر چاوه‌ڕێی ده‌کات و
مافی سیحرلیکراوی لی ده‌سینریت.

جا هه‌ر ئیستا ته‌وبه‌ بکه‌ و واز له‌و کاره‌ت به‌ینه‌ و پیش ئه‌وه‌ی به‌لات
به‌سه‌ردا بیت فریای خۆت بکه‌وه‌.

خۆپاراستن لە سیحر

خۆپاراستن لە سیحر پێش روودانی

خوای گەوره مروۆفی دروست کردوو و دوژمنیشی بۆ داناوه و هاوکات چەند هۆکاریکی بۆ فەراهم کردوو کە بتوانیت بەهۆیانەوه خۆی پێ لەخراپە بپاریزیت و لەوانەش:

۱ - پشت بەخوا بەستن، بۆیە باوەردار دلی بەخواوە پەيوەست دەکات و تەواوی کاروباری بەو دەسپیریت و چاک دەزانیت کە هیچ شتیکی تووش نایەت یان هیچ زیانیکی لێ نادریت مەگەر بە ئیزنی خوای کاربەجی نەبیت.

و هەموو سیحریکیش کارناکات و کاریگەری ناییت لەسەر کەسی سیحرلیکراو، لە واقعیشدا چەندین ساحیر هەیه کە سیحریان کردوو و کەچی کاریگەری نەبوو لەسەر سیحرلیکراو، وە شەیتان کە ی و چۆن خۆی بەتەنها دەسەلاتی ئەوێ هەیه کە ئەم جیهانە و گەردوون تێک بدات بەبێ ئەوێ ویست و ئیزنی خوای گەورە لێ بێت؟! خوای پەروردگار دەفەرموێت:

﴿وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۰۲]. واتە: بێگومان جادوگەرەکان ناتون بە جادو زیان بەکەس بگەیهنن مەگەر بە ئیزنی خوای پەروردگار و قەزا و قەدەری ئەو .

٢ - زۆر زیكری خوا كردن له قورئان خویندن واستغفار و سبحان الله و جۆره‌كانی تری زیكر، چونكه وه‌كو قه‌لایه‌کی پارێزهر وه‌هایه له خراپه و زیان، جا هه‌ركات خه‌لكی له‌خوا دووركه‌وته‌وه و په‌نایان بۆ غه‌یری ئه‌و برد ئه‌وا موسیبه‌ت و به‌لایان له‌سه‌ر قورس و گه‌وره‌ ده‌بی‌ت و شه‌یتان و جنۆكه‌كان لایانه‌وه نزیك ده‌بن.

پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمه‌ت بی‌ت ده‌لی‌ت: دَلْ هه‌ركات پربوو له‌زیكری خوا و ئاوه‌دان بوو به‌پینماییه‌كانی ئه‌و و زیكر و په‌ناپیگرتنی و زمان و دلی هاوتای یه‌كدی بوون ئه‌وا له‌گه‌وره‌ترینی هۆكاره‌كانه‌ كه‌ ریگه‌ له‌ تووش بوونی به‌سیحر و یه‌كێكه‌ له‌ باشت‌ترین چاره‌سه‌ره‌كانیش دوا‌ی تووش بوونی به‌سیحر^(١).

٣ - دووربون له‌ تاوان و سه‌رپیچی، به‌تایبه‌ت گوی گرتن له‌ گۆرانی، چونكه‌ کاریگه‌رترین هۆكاره‌ بۆ پراکیشانی شه‌یتانه‌كان و نه‌فسه‌ خراپ و چه‌په‌له‌كان بۆ ناوما‌ل كه‌ هاوكات قورئان خویندن و زیكری خوا ده‌ریان ده‌كات.

٤ - پارێزگاری كردن له‌ ئه‌نجامدانی نوێژی به‌یانی له‌ مزگه‌وت به‌ كۆمه‌ل، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ؛ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ» رواه مُسْلِمٌ^(٢)، واته: ئه‌وه‌ی نوێژی به‌یانی به‌جه‌ماعه‌ت بكات ئه‌وا له‌ ژێر پاراستن و

(١) زاد المعاد (١١٦/٤).

(٢) كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب فضل صلاة العشاء والصُّبح في جماعة، رقم (٦٥٧)، من حديث جندب بن عبد الله رضي الله عنه.

ئه مانه تی خوادایه. جا بویه ئه و که سه ش که له ژیر پاراستنی خوادا بیت بیگومان شه یتان هیچ ریگه یه کی بو فریودانی نابیت.

۵ - خویندنی سوره تی به قهره له مالد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «**اقْرَؤُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ؛ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ، وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ، وَلَا تَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ**»^(۱)

رواهُ مُسْلِمٌ^(۲) واته: سوره تی به قهره بخوینن چونکه خویندنی پیت و به ره که ته و، وازلێهیتانی مایه ی په شیمانی و خه فته، که سانی بیوره که مته رخه م پیی ناویرن و ناتوان. معاویه ده لی: پیم گه یشتوو که که سانی بیوره مه بهستی جادوو گه رانه.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: «**إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ**»^(۳) رواهُ مُسْلِمٌ. واته: له ئه بوهوره یه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله فرموویه تی: ماله کانتان مه که ن به گوڕستان، چونکه به پراستی شه یتان را ده کات له و ماله ی که سوره تی به قهره ی تیدا ده خوینریت.

۶ - پاریزگاری کردن له خویندنی هه ردوو سوره تی فه له ق و ناس له به یانیان و ئیواراندا، ئه وه تا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله وه سیهت بو عوقبه ی کوری عامر رضی الله عنه ده کات به خویندنه وه یان و پیی ده فره رمویت: «**تَعَوَّذْ بِهِمَا؛ فَمَا تَعَوَّذْ**

(۱) أي: السَّحَرَةُ. غريب الحديث لابن الجوزي (۷۷/۱).

(۲) كتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب فضل قراءة القرآن، وسورة البقرة، رقم (۸۰۴)، من حديث أبي أُمّة الباهلي رضي الله عنه.

(۳) كتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب استحباب صلاة النَّافِلَةِ في بيته، وجوازها في المسجد، رقم (۷۸۰)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

مُتَعَوِّذٌ بِمِثْلِهِا» روه‌اُ ابو داود^(۱). ئە‌ه‌ی عوقبه‌! په‌نایان پی‌ بگره‌، چونکه‌ هیچ په‌ناگریک نیه‌ په‌نای به‌ شتیك گرتیٔ به‌وینه‌ی ئە‌م دوو سوره‌ته‌.

پیشه‌وا ابن القیم به‌ره‌حمه‌ت بیٔ ده‌لیٔ: پیویستی به‌نده‌ بو په‌ناگرتن به‌م دوو سوره‌ته‌ گه‌وره‌تره‌ له‌ پیویستی به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ و جلو به‌رگ^(۲).

۷ - زۆر په‌ناگرتن به‌ خوا به‌ وتنی ئە‌م زیكره‌ی كه‌ له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتوو له‌شه‌و و پوژدا و له‌كاتی دابه‌زین و لادان و مانه‌وه‌ له‌هه‌ر شوین و جیگایه‌كدا له‌ ئاسمان بیٔ یان بیابان یان ده‌ریا، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَنْ نَزَلَ مِنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ» روه‌اُ مُسلم^(۳). واته‌: هه‌ر كه‌س له‌ مه‌نزیكدا هه‌واری هه‌لدا پاشان وتی: په‌نا ده‌گرم به‌ وشه‌ ته‌واوه‌كانی خوا له‌ زیانی هه‌موو شتی كه‌ ئە‌و دروستی كردوو، ئە‌وه‌ هیچ شتیك زیانی پیناگه‌یه‌نی تا كوچ ده‌كات له‌و شوینه‌.

۸. خویندنی دوو ئایه‌تی كو‌تایی سوره‌تی به‌قه‌ره‌ له‌ سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه‌،

كه‌ ئە‌م دوو ئایه‌ته‌ن: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ

(۱) كتاب الصلاة، باب في المعوذتين، رقم (۱۴۶۳).

(۲) بدائع الفوائد (۱۹۹/۲).

(۳) كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب في التَّعَوُّذِ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَغَيْرِهِ، رقم (۲۷۰۸)، من حديث خَوْلَةَ بنت حكيم رضي الله عنها.

وَمَلَكَيْكِهِ وَكُنْهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ [البقرة: ٢٨٥-٢٨٦]..

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ» متفق علیه^(١). واته: دوو ئایه تی کو تای سورته تی به قهره ئه وهی بیانخوینیت له شه ودا به سیه تی.

٩. خویندنی ئایه تی کورسی له کاتی خه ووتندا، پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ قَرَأَهَا إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ؛ فَإِنَّهُ لَنْ يَزَالَ مَعَهُ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ» رواه البخاري^(٢). واته: هه رکه س ئایه تی کورسی بیخوینتی کاتی که ده چیت بو سهر جیگای خه ووتنی، ئه واه به رده وام له لایه ن خوا وه پارێزه ریکی له گه لدايه و شهیتان نزیکي ناکه ویته وه هه تا به یانی ده کاته وه.

١٠. خواردنی حهوت خورمای عه جو ه - جوړیکه له خورمای شاری مه دینه - له به یانیاندا، بو ئه وه ش پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ

(١) رواه البخاري.

(٢) كتاب فضائل القرآن، باب فضل سورة البقرة، رقم (٥٠١٠)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

تَمَرَاتٍ عَجْوَةً؛ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ، وَلَا سِحْرٌ» متفقٌ عليه ^(۱). واته: هه ر كه س
ژهمی به یانی یه كهی كهوت ده نك خورمای عه جوه بیته وه روژه ژار و جادو
زیانی پیناگه یه نن.

۱۱. پاریزگاری کردن له زیكره كانی به یانیان و ئیواران، له وانه:

أ. خویندنی ئایه تی کورسی : ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵].

ب. خویندنی المعوذَتَيْنِ، كه بریتین له م دوو سوره ته:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾ [الفلق: ۱-۵].
﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ﴾ [الناس: ۱-۶].

(۱) رواه البخاري، كتاب الأطعمة، باب العَجْوَة، رقم (۵۴۴۵)، ومسلم، كتاب الأشربة، باب فضل
تمر المدينة، رقم (۲۰۴۷)، من حديث سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه.

ج. وتنی ئەم زیکره سی جار: «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

د. وتنی ئەم زیکره: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»، ئەبی هورهیره عليه السلام ده لیت: پیاویك هاته خزمه تی پیغه مبهه ر (صلوات الله علیه) وتی: ئەی پیغه مبهه ری خوا ئای چ ئازارم گه یشت له دوپشکیك ئەمشه و گه ستمی ئەویش فه رمووی: **أَمَّا لَوْ قُلْتَ حِينَ أَمْسَيْتَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَمْ تَضُرَّكَ** رواه **مُسلم** واته: ئەگه ر سه ر له ئیواره بتوتایه؛ په نا ده گرم به وشه ته واوه کانی خوا له زیانی ئەو شتانه ی دروستی کردوو، ئەو دوپشکه زیانی بۆت نه ده بو.

ه. وتنی ئەم زیکره: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

جا بۆیه له راستیدا پشتگوێ خستنی زیکره کانی به یانیان و ئیواران یه کیكه له گه وره ترینی هۆکاره کانی زāl بوونی شهیتان به سه ر مروڤدا و ههروه ها تووش بوون به چاو، ئەوه تا پیشه و ابن القیم به ره حمه ت بی ت ده لیت: زۆرترین حاله تی زāl بوونی روحه پیسه کان به سه ر خه لکیدا که تووشیان ده که ن به هۆی که م دینداریه وهیه و دلۆڤران بوونیان و به تالی زمانیان له وهی زیکره ی پی بلیت و په نای پی به خوا لی بگرن ^(۱).

(۱) زاد المعاد (۶۳/۴).

چوئیتی خویندنی زیکره کان به سهر مندال و ئافره تاندا

چوئیتی خویندنی زیکر و ویرده کان به سهر مندال و هاوسهر یان خرمیکت یان که سی تر به م شیوهیهی خواره وه ده بیئت: ده لیئت:

۱ - أُعِیْذُكُمْ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

۲ - أُعِیْذُكُمْ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

۳ - أُعِیْذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ^(۱)، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ^(۲)؛ پیغه مبهری خوا عَلَيْهِ السَّلَام هه سن و حوسهینی به مه په نا پی داوه و به سهریاندا خویندوویه تی. رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ^(۳).

۴ - أُعِیْذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ - ثَلَاثًا - .
باقی دوعاکانی تریش به م شیوهیه.

(۱) هَامَّةٌ: کۆی وشهی هه وامه واته ئهو گیاندارانهی که ژه هریان ههیه، و تراویشه: ههر که سیک که نیه تی خراب وچه په لی هه بیئت. فتح الباری لابن حجر (۴۱۰/۶).

(۲) لَامَةٌ: ئه وهیه که له مه می هه بیئت، و مه به ست پیی ههر نه خو شی و ئافاتیکه که تووشی مروف ده بیئت. فتح الباری لابن حجر (۴۱۰/۶).

(۳) کتاب أحادیث الأنبياء، رقم (۳۳۷۱)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

ئهوانه ی که سیحر کاریان تی ده کات

ئه وه که سه ی که له خوا وه نزیکه ئافات و خراپه ی لیوه دووره، جا بویه که سی نزیک له خوا و زور زیکر بیژ له قه لایه کی بهتوی پارێزهردایه له خراپه ی شهیتان و مروّفه شهیتان ئاساکان، خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَئْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ [الإسراء: ٦٥] واته: بیگومان بهنده باوهرداره موخلیصه کانم ئهوانه ی گوپرایه لی منن تو هیچ توانایه کت نیه بو هه لّخه لّتانندیان وگومرا کردنیان، پهروهردگاری توش بهسه — ئه ی په یامبهری خوا — پارێزهری باوهرداران بیت له فیل و ته له که ی شهیتان وه هه لّخه لّتاننده کانی .

جا ئه گه ره بهنده ده سته برداری زیکری خوا بوو یان خواپه رستی که می کرد بو پهروهردگاری ئه و ئاسانتر بو شهیتان فریو ده دریت و ده سه لاتی زووتر به سه ریدا ده شکیت. ئه وه ش له بهر ئه وه ی سیحر کار له دلّه به تاله کان ده کات، ئه و دلّه ی که به تاله له زیکری خوا به زوری.

پیشه و ابن القیم به ره حمهت بیت ده لیت: زووتر سیحر کار له ئافره تان و مندا لان و نه فامه کان و لادی نشین ده کات، ئهوانه ی پشکیان که مه له دین و پشت به خوا به ستن و یه که خواپه رستی، ههروه ها ئهوانه ی که به شیان نییه له زیکر و دوعا و ویرده شه رعیه کان^(١).

(١) زاد المعاد (٤/١١٦-١١٧).

بۆيه ئافره تان زۆرترينى ئەو كه سانه ن كه سيحر كاريگه ريان لى ده كات
له بهر كه م خواپه رستيان و كه م زيكر كردنيان بۆ خوا، ههروه ها مندا لانيش له بهر
پشتگوئى خستنيان له لايه ن دايياب و سه رپه رشتياريانيانه وه، به هه مان شيوه
خراپه كاران و تاوانباران.

جا زۆرتريش ئەوانه ي كه تووشى چاوپيسى و سيحر ده بن ئەوانه ن كه
ماله كانيان پره له گۆرانى و مۆسيقا، ئەوهش له بهر ئەوه ي سيحر و چاوپيسى
نه فسى پيسن و ئەوهش له خوا دووربيت له تاوانه وه نزيكه و كاريگه رى له سه رى
ئاسانه به پيچه وانه ي ئەو كه سه ي كه خۆى پاراستوو و دلى پره له زيكر،
ته نانه ت شه يتان ده ترسي ت له م جوړه كه سه، خواي گه و ره له باره ي ئيبليس ه وه
ده فه رموي ت: ﴿ قَالَ فِعِزَّكَ لَأُعَوِّبَهُمُ أَجْمَعِينَ ﴾ (٨٢) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ

الْمُخْلِصِينَ ﴿ [ص: ٨٢-٨٣]. واته: ئيبليس ووتى: سويند به عيززه ت و گه و ره يى
تۆ ئەي پهروه ردگار ده بيت هه موو ئاده ميزاد گو مړا و سه رليشيو او بكه م، جگه له وانه
نه بيت كه تايه ت كردوون بۆ خواپه رستى خۆت، و پاراستوونت له
گو مړا كرده كه ي من - واته: عيصمه ت پيداوون -، و ده سه لاتت پى نه داوم
به سه رياندا.

چۆنیتی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی سيحر

سيحر به چ شتيك ده‌كریت و ئه‌نجام ده‌دریت؟

سيحر به چه‌ند رېنگايه‌ك ده‌كریت وه‌كو ئه‌مانه‌ی خواره‌وه:

١ - سيحر له رېنگه‌ی خواردنه‌وه، به‌وه‌ی كه سيحره‌كه ده‌كریته ناو خواردنه‌كه‌وه و كه‌سه‌كه‌ش ده‌یخوات و هه‌ستی پێ ناكات و كاريگه‌ريش له‌سه‌ری دروست ده‌كات به‌ئيزنی خوا و جاري واش هه‌یه به‌فه‌رمانی خوا كاريگه‌ری نابیت.

٢ - سيحر له‌رېنگه‌ی خواردنه‌وه‌وه، به‌وه‌ی كه سيحرلێكراوه‌كه ئه‌و شله‌یه ده‌خواته‌وه كه سيحره‌كه‌ی تێكراوه له چایی یان شه‌ربه‌ت و هاوشیوه‌كانی. سيحر له‌رېنگه‌ی خواردن و خواردنه‌وه‌وه مادده‌یه‌کی له‌زگه‌یی تێده‌كریت كه به‌دیواری گه‌ده‌وه ده‌لكیت، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و سيحره له‌ناو سێك و هه‌ناوی سيحرلێكراو بمی‌نیته‌وه، جا ئه‌گه‌ر سيحرلێكراو فریای خۆی نه‌كه‌وێت به‌وه‌ی ده‌ری بكات به‌رپشانه‌وه و هه‌له‌پشانه‌وه‌ی ئه‌وا سێك و هه‌ناوی تووشی ئازار ده‌بیت و زیانی پێ ده‌گه‌یه‌نیت.

٣ - سيحر له‌رېنگه‌ی پرژاندن و دانانه‌وه، به‌وه‌ی كه سيحره‌كه له‌شوینێك له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نریت بۆ ئه‌وه‌ی كه‌سی مه‌به‌ست پێی پێدا بنیت،

جائەگەر پىي پىدا ناو بەسەریدا رۆیشت ئەوا تووش دەبیت و جارى واش ھەيە بەئىزنى خوا کاریگەرى نابیت و خوا دەپارێزیت.

٤ - سیحر لەرێگەى نووسینەوہ بە تەلەسم و ھیلکاریە کەوہ بەبى ھىچ پاشماوہیەكى سیحرلیکراو، و ئەم جۆرەش بەئىزنى خوا کاریگەرى لەسەر کەسى مەبەست کەم و لاوازە، چونکە ھەر دەبیت شتیکى سیحرلیکراو لەبەردەستدا ھەبیت.

٥ - سیحر لەرێگەى گرێدانەوہ، بەوہى کە ساحیر شتیکى لە کەسى سیحرلیکراو کە دەست دەکەوێت لە موویان بەشیک لە جلو بەرگە کەى و پاشان دەزوولەيەكى لەسەر گری دەدات و دواى ئەوہش بە ھەناسەى پیسی فووی پىدا دەکات.

وہ پیغەمبەرى خوا ﷺ لەم جۆرە سیحرى لیکرا لەرێگەى تالى مووی سەریەوہ سیحرى لیکراو و پاشان سیحرە کە لە ناو (جُفّ^(١)) دا ھەلگیرا لە ناو ئەو بەرگ و توێژالەى کە خورمای تىدایە و دواتریش فری دراى ناو بیرەوہ، وەکو لە صەحیحى بوخارى و موسلىمدا ھاتوہ^(٢).

(١) الجُفّ: ئەو بەشەى دارخورمایە کە تەلە بەشى سەرەوہیەتى. النہایە فى غریب الحدیث والأثر (٢٧٨/١).

(٢) سبق تخريجہ (ص ١٠).

شیوازی ناسینه وهی شوینی سیحر

شوینی سیحر به دوو شیوازی شه رعی ده زانریت و ده دۆزریتته وه:

- ۱ - یان به دان پیدانان و هه والدانێ ئه و جنۆکه یه ی که پاسه وانی ئه و سیحره یه له جهسته ی سیحر لیکراوه که دا، ئه وهش دوا ی قورئان خویندن به سه ریدا، ئه ویش شوینی سیحره که ئاشکرا ده کات و ده رده هیئریت.
- ۲ - وه یاخود خوا ی گه و ره به فه زلی خوی شوینی سیحره که له خه وندا پیشانی سیحر لیکراوه که ده دات و ئه میش دواتر که به ئاگا هاته وه ده چیت ده ری ده هیئت.

دوو هوکار بو نه هیشتنی سیحر و لابر دنی

- ۱ - دوعا و پارانه وه لای خوا بو هه لوه شانده وهی سیحره که. ده بیئت له دوعا که شدا سووربوون و به رده وامی تیدا بیئت واته - إلحاح - و په یوه ست بیئت به ئادابه کانی دوعا وه له پروو کردنه قیبله و گه پران به دوا ی کاته کانی گیرابوونی دوعا دا وه کو سی یه کی کو تایێ شه و.
۲. زۆر دوو باره کردنه وهی استغفار (داوا ی لیخۆشوون)، چونکه یه کی که له هوکاره کانی لابر دنی ناخۆشی و به لا.

ئەو ئایەتانی کە بە سەر سیحرلیکراودا دەخوینرێتەوه

خوای گەوره قورئانی کردۆته شیفا بۆ نه‌خۆشیه‌کان، به‌شیوه‌یه‌ك كه هه‌ر ئایه‌تێك له قورئاندا شیفای تێدایه و چه‌ندین ئایه‌تیش هه‌ن كه به‌ ئیزنی خوای گه‌وره کاریگه‌ریان هه‌یه له‌سەر سیحر، له‌وانه‌ش:

١ - سورەتی فاتیحە، که گەوره‌ترین سورەته له قورئاندا. رواه البخاري^(١).

٢ - ئایه‌تی کورسی، که گەوره‌ترین ئایه‌ته له قورئاندا. رواه مسلم^(٢).

پیشه‌وا ابن القیم به‌ره‌حمه‌ت بی‌ت ده‌لیت: شیخی ئیسلام به‌ ئایه‌تی کورسی چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی ده‌کرد و فه‌رمانیشی ده‌کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی زۆر بۆ که‌سی تووش بوو چاره‌سه‌ری پێ بکات و هه‌روه‌ها به‌ خویندنی هه‌ردوو سورەتی فه‌له‌ق و ناس^(٣).

٣ - کۆتایی سورەتی به‌قه‌ره، له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ: كَفَتَا»^(٤).

(١) کتاب تفسیر القرآن، باب ما جاء في فاتحة الكتاب، رقم (٤٤٧٤)، من حديث أبي سعيد بن المَعْلَى رضي الله عنه.

(٢) کتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب فضل سورة الكهف وآية الكرسي، رقم (٨١٠)، من حديث أبي بن كعب رضي الله عنه.

(٣) زاد المعاد (٦٣/٤).

(٤) سبق تخريجه (ص ٤٣).

٤ - ئه و ئایه تانه ی باسی سیحر ده که ن له سوره تی ئه عرافدا، که بریتیه

له: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾﴾ [الأعراف: ١١٧-١١٩].

٥ - چه ند ئایه تیکی سوره تی یونس که بریتین له: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي

بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾﴾ [يونس: ٧٩-٨٢].

٦ - چه ند ئایه تیکی سوره تی طه که بریتین له: ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ

وَأِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾﴾ [طه: ٦٥-٦٩].

٧. خويندنی هه ردوو سوره تی فه له ق و ناس، وه كو عائشه په زای خواى لى

بیت ده لیت: «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَيَنْفُثُ، فَلَمَّا اشْتَدَّ وَجَعُهُ كُنْتُ أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ بِيَدِهِ؛ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا»

متفق عليه^(١). واته: دایکه عائشه ده لیت: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته گهر نه خوش

(١) رواه البخاري، كتاب فضائل القرآن، باب فضل المعوذات، رقم (٥٠١٦)، ومسلم، كتاب السلام، باب رؤية المريض بالمعوذات والنفث، رقم (٢١٩٢).

بکه‌و تايه ئەم دوو سورەتە‌ی دە‌خویند، و فووی دە‌کرد (فوویە‌ک تفيکی که‌می له‌گه‌لدا بێت)، جا کاتیک نه‌خۆشیه‌که‌ی سه‌ختتر بوو، من بۆیم دە‌خویند و به‌ده‌ستی خۆی پێما ده‌هینا به‌ ئومیدی فەرهبه‌ره‌که‌تی.

پیشه‌وا ابن که‌سیر به‌ره‌حمەت بێت ده‌لێت: به‌سوودترین چاره‌سه‌ریک به‌کاربه‌یتریت بۆ لابرانی سیحر بریتیه‌ له‌وه‌ی خوا دایه‌زاندوووه‌ بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بۆ لادانی سیحر که‌ بریتیه‌ له‌ هه‌ردوو سورەتی فەله‌ق و ناس وله‌فهرمووده‌که‌شدا ده‌فهرمویت: (لَمْ يَتَعَوَّذِ الْمُتَعَوِّذُونَ بِمِثْلِهِمَا)^(١)، هه‌روه‌ها خویندنی ئایه‌تی کورسی چونکه‌ دوورخه‌ره‌وه‌ی شه‌یتانه‌^(٢).

(١) رواه النسائي، كتاب الاستعاذه، رقم (٥٤٣٢)، من حديث عُقْبَةَ بن عامر رضي الله عنه.

(٢) تفسير ابن كثير (٣٧٢/١).

روقیه به دوعا و زیکره شه رعیه کان

۱ - «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا» متفق عليه ^(۱).

۲ - ئەو روقیه ی که جبریل سه لامی خوای لی بیت کردی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ که بریتیه له «بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ» رواه مسلم ^(۲).

۳ - ئەو دوعایه ی که له لای نه خو شدا ده ووتریت وله وباره یه وه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَعُودُ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْ أَجَلُهُ فَيَقُولُ - سَبْعَ مَرَّاتٍ -: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عُوْفِي» رواه أحمد ^(۳). واته: هیچ موسلمانیک نییه که سهردانی نه خو شیک بکات بهو مهرجه ی نه خو شى سهره مهرگی نه بیت و جهوت جار بلیت: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ واته: داوا له خوای گه وره ی خاوهن عهرشی گه وره ده که م که شیفات بدات، ئیلا چاک ده بیتته وه.

(۱) رواه البخاري، كتاب الطب، باب رقية النبي صلى الله عليه وسلم، رقم (۵۷۴۳)، ومسلم، كتاب السلام، باب استحباب رقية المريض، رقم (۲۱۹۱)، من حديث عائشة رضي الله عنها.
(۲) كتاب السلام، باب الطب والمرض والرقى، رقم (۲۱۸۶)، من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

(۳) في المسند، رقم (۲۱۳۷)، من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

شىۋازى ھەلۋەشاندىنەۋەي سيحر

سيحر جۆرى زۆرە، بۆ ھەر جۆرىك لە جۆرەكانى پىگەيەك ھەيە بۆ بەتال
کردنەۋەي و ھەلۋەشاندىنەۋەي، وا لە خوارەۋە پرونى دەكەينەۋە:
يەكەم: ئەگەر سيحرەكە لە خواردن و خواردنەۋەدا بوو ئەوا پىگاي بەتال
کردنەۋەي بەدەرکردنى دەبىت لە پىگەي پىسى کردنەۋە يان پرشانەۋە.
ۋە پىگاي دەرکردىشى لەناو سكدە بەم شىۋەيە دەبىت:

۱ - ئامادەکردنى نىو كىلۆ لە پروۋەكى سەناي مەكى (كەلە دووكانى
گژوگىادا دەرۋىشەيت).

۲ - بەئەندازەي دوو كوپ لەئاو بەيئە و بىكە ناو كترىەكەۋە.

۳ - دوو مشتى پر لە پروۋەكى سەناي مەكى بىكە ناو كترىەكەۋە.

۴ - جا ئەو كترىەي كە ئاو و پروۋەكەكى تىدايە بىخەسەر ئاگر و بىھىلە
ھەتا دەكوليت نزيكەي سى خولەك.

۵ - بەيانى كەلە خەۋ ھەلدەسيت بەساردى دوو كوپى لى بخۆرەۋە.

۶ - دواي خواردنەۋەي دوو كوپەكە لىي ئەۋجا نزيكەي چارەكىك بەپى
پى بىكە.

۷ - دواي خواردنەۋەي ئاۋى پروۋەكەكە خواردن نەخۆيت ھەتا دواي
چوار كاتزمىر، بۆ ئەۋەي بەباشى كاريگەرى دروست بىكات.

۸ - كاتىك ئاۋى پروۋەكەكە دەخۆيتەۋە ھەست بە ئازاى نوسك دەكەيت

و ئەمەش ئاسايىيە بۆ ئەۋەي پروۋەكەكە ئەۋ پاشەپۇيانەي نوسك ھەموۋى بىكاتە
دەرەۋە.

۹ - ئەۋ كەسەي كە پروۋەكى سەنا دەخوات پىۋىستى بەۋە ھەيە سەرئاو
بىكات بۆ دانانى پاشەپۇ لە پۇژى يەكەم و دوۋەم، ھەرچەندە سىحرلىكراۋىش
نەبىت.

۱۰ - ئەگەر ئازارەكەي نوسك بۆ پۇژى سى يەم و چوارەم ھەر بەردەوام
بوو ئەۋا يەكەكە لەنیشانەكانى بوۋنى سىحر لە سكدا.

۱۱ - لەۋ كاتەدا بەردەوام بە لەسەر خواردنەۋەي ئاۋى سەنا بەھەمان
شىۋازى پىشوو بۆ ماۋەي ھەۋت پۇژ.

۱۲ - ئەگەر ھەر ئازارەكە دۋاى تىپەپۇۋنى ھەفتەيەك بەردەوام بوو، ئەۋا
ھەفتەيەكى تىرشى بخەرە سەر و بەردەوام بە لە خواردنەۋەي ئاۋى سەنا.

۱۳ - ئەگەر ئازارەكە نەما ئەۋا بوەستە لە رۆيشتى بەردەوامت بۆ سەرئاو
چۈنكە ئىتر ئەۋە نىشانەي لاچوۋنى سىحرەكەيە بە ئىزنى خوا.

ئائەم شىۋەيە سىحرى ناو خواردن و خواردنەۋە بەتال دەبىتەۋە و
پوۋچەل دەكرىتەۋە بەئىزنى خوا.

دوۋەم: ئەگەر سيحرەكە لەسەر پارچە كاغەزىك نووسرايىت، ئەۋا چۆنيتى

پوۋچەلكردەنەۋەي يەم شىۋەيە دەيىت:

بەۋە دەيىت كە ئەم پارچە كاغەزە لە ناو سوراحى يان ھەر تيگريكى ترى

پر لە ئاۋدا نقوم بكرىت ھەتا شوينەۋارى نووسينەكەي پىۋە نامىنيت، پاشان

پارچە كاغەزەكە بدريئىت و فرى بدريىت ئەگەرەش ھەندى شوينەۋارى

نووسينى پىۋە مايىت و ئاۋەكەش دەريئىت.

سى يەم: ئەگەر سيحرەكە گريدراۋ بوو - واتە لە موو يان دەزوو - ئەۋا بەم

شىۋەيە پوۋچەل دەكرىتەۋە:

گريكە بكرىتەۋە، ئەگەر كرايەۋە ئەۋا دەزوۋەكە پارچە پارچە بكرىت و فرى

بدريتە ھەر شوينىكەۋە.

چۈارەم: ئەگەر سيحرەكە بەريگەي پرژاندن بوو لە زەويدا، ئەۋا چۆنيتى

پوۋچەلكردەنەۋەي بەم شىۋەيە دەيىت:

۱ - پەرداخىكى ئاۋ دەهيئىت و سورەتى فاتىحە وئايەتى كورسى و

ھەردوۋ سورەتى فەلەق و ناسى بەسەردا دەخويئىت.

۲ - ئەۋ ئاۋە دەپرژيئىتە ئەۋ شوينەۋەي كە سيحرەكەي تىدا پرژاۋە.

۳ - ئەم كردارە سى جار دووبارە بكەرەۋە بە ئىزنى خوا كاريگەرى

سيحرەكە نامىنيت.

پیشه‌وا ابن القیم به‌په‌حمه‌ت بی‌ت ده‌لێت: له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

گێردراوه‌ته‌وه‌ که چاره‌سه‌ری سیحر به‌ دوو شیوه‌یه:

یه‌که‌میان: که کاریگه‌رت‌رین‌یا‌نه‌ بریتیه‌ له‌ ده‌رکردنی سیحره‌که‌ و به‌تال

کردنه‌وه‌ی وه‌کو به‌سه‌حیحی له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه‌ (١).

دووهمیان: به‌تال کردنی ئه‌و شوینه‌ی که زیانی سیحره‌که‌ی پێ ده‌گات (٢).

(١) سبق تخريجه (ص ١٠).

(٢) زاد المعاد (٤/١١٤).

دروست نيه سيحر لاي ساحير به تال بکريته وه

دروست نيه سيحر لاي ساحير پووچه ل بکريته وه ئيتير هه لوه شانده وه که ي به سيحر بيت يان به بى سيحر، له بهر چه ند هوکارىک:

۱ - به ره هايى دروست نيه برؤيت بو لاي ساحيران، تهنانه ت ته گهر بو کارى تريش بيت جگه له به تال کردنه وهى سيحر، ئيتير چون دروست و ريگه پندراوه بو پووچه ل کردنه وهى سيحر؟!

ساحيران هاوکارى له شهيتانه کانه وه وهرده گرن بو به تال کردنه وهى سيحر و ئهمه ش کوفره. پيشه وا ابن القيم به ره حمه ت بيت سه باره ت به به تال کردنه وهى سيحر به ريگاي حرام ده ليت: هه لوه شانده وهى سيحر به هه مان شيوهى خوى ئه وه له کرده وهى شهيتانه و ساحير و سيحرليکراو له شهيتان نزيك ده بيته وه به و شته ي که ئه و پيى خوشه^(۱).

۲ - ساحير تهنه له خراپه پيک ديت و هيچ چاکه و باشه ي تيدا نيه و سيحريش به تال ناکاته وه ئيلا به درؤ نه بيت به سه ر سيحرليکراوه يان به فيليک بو پاره لى سهندنى و تهنانه ت هه ندى جاريش سه رده کيشيت بو ده ست بردن بو ناموسى.

(۱) إعلام الموقعين (۵۵۸/۶).

سیحر لیکراو

سیحر لیکراو سته م لیکراوه

ئه گهر بهنده راست بکات له گه ل خوای خویدا، ئه وای خوای گه و ره تا قی ده کاته وه به وهی که چه ندین دوژمنی بو ده سازینیت له شهیتان و مروّفه کان، و له و باره یه وه ده فهرمویت: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ ﴾ [الأنعام: ۱۱۲]. واته: ههروه کو چۆن تۆمان - ئه ی په یامبه ری خوا ﷺ - تاقیکردۆته وه به دوژمنانت له هاوه لپه یارد ه رانی گه له که ت به هه مان شیوه هه موو په یامبه رانمان - سه لامی خویان له سه ر بی ت - تا قی کردۆته وه به دوژمنانیک له یاخیبووانی مروّف و جنۆکه ، هه ندیکیان ئه و قسانه ده ده ن به گو یی هه ندیک ی تریاندا که به نا په وایی رازاندو یانه ته وه ، بو ئه وه ی ئه و که سه ی گو ییستی ده بی ت هه لبخه له تیت و فریو بخوات ، و له ریگای خوای پهروه ردگار لابه دن و ویل بین.

ئابهم شیوه یه شوینکه وتوی پیغه مبه ران تووشی به لا و تاقیکردنه وه ده بن، چونکه ئه گهر خوای پهروه ردگار بیه ویت بهنده که ی پایه به رز بکاته وه وبلندی بکاته وه ئه وای تا قی ده کاته وه، ئه وه تا پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ يُرِدْ

اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصَبِّ مِنْهُ» رواه البخاري^(١). واته: ئە گەر خوا خیری بۆ هه رکه س بویت ئەوا تووشی به لا و موسیبه تی ده کات.

جا ئەی سیحر لیکراو خه م مه خو له سه ر ئەوه ی تووشت بووه له سیحر، ئەوه تا ته نانه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ سیحری لی کراوه، خوای پهروه ردگار بهنده باوه پرداره که ی تا قی ده کاته وه بۆ ئەوه ی نزیک ی بخته وه له خو ی.

پیشه وا ابن القیم به ره حمه ت بیت ده لیت: خوای پهروه ردگار له کاتی نه خو ش خستنی بهنده که یدا په حمی پیکردووه و خیری تووشت کردووه و له خو ی نزیک کردو ته وه، بۆ ئەوه ی دلی بشکی نیت به نه خو شی، چونکه خوا له گه ل دل شکاواندایه و لای ئەوانه ^(٢).

بیزار و توپه مه به له سه ر ئەوه ی تووشت بووه، و ناره حه ت مه به له سه ر شتی ک که خوا له سه رتی نووسیوه، چونکه ئە کری ئەوه هۆکاری پله به رزکردنه وه ت بیت، ئەوه تا خوای بالاده ست ده فه رمو ی ت: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ

لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ﴾ [البقرة: ٢١٦]. واته: له وانه یه هه ندیک جار هه ز له شتانی ک نه که ن که چی له راستیدا خیری تیدا بی بۆ تان، و له وانه شه هه ندیک جار شتیانی کتان هه زلی بیت له بهر ئەو راحه تی و چیژه دوا براوه دونیا یه ی

(١) کتاب المرضی، باب ما جاء في كفارة المرض، رقم (٥٦٤٥)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

(٢) شفاء العليل (ص ٢٥٥).

که تێدایه کهچی له راستیشدا خراپه‌ی تێدایه بۆتان. بێگومان خوای بهرز و بلند و پایه‌به‌رز که ده‌زانیت چی خێر و چاکه‌ی ئێوه‌ی تێدایه، به‌لام ئێوه‌ ئه‌وه‌ نازانن. وه‌ ئه‌گه‌ریش شتیکی دونه‌ییت له‌ده‌ست چووه، ئه‌وا دڵنیا به‌ ئه‌وه‌ی لای خوایه‌ خێرت‌ره و ده‌می‌نێته‌وه و کاتی نییه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هه‌یه و کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن و پشتیان به‌ په‌روه‌ردگاریان به‌ستووه، وه‌کو شیخی ئیسلام به‌په‌رحمه‌ت بێت ده‌لێت: که‌سی سته‌م لێکراو هه‌سوودی پێ براوه، جا بۆیه‌ ئه‌گه‌ر ئارام بگریت و ته‌قوای خوای هه‌بێت ئه‌وا چاره‌نووس و ده‌رئه‌نجام بۆ ئه‌وه^(۱).

ئهم بڕگه‌یه زۆر دووباره‌ بکه‌ره‌وه: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۶]،
اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا

وه‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی دونه‌ی ئه‌گه‌ریش زۆربێت له‌سه‌ر موسلمان ئه‌وا هه‌ر ساتیک دیت که نامینیت و کو‌تایی پێ دیت و دواتر خوای گه‌وره‌ بۆی ده‌گۆریت به‌ خو‌شی و نیعمه‌ت و ئه‌وکات به‌نده‌ هه‌رچی ناخو‌شی هه‌یه‌ له‌بیری ده‌چیته‌وه.

وه‌ دڵنیا به‌ ئه‌و که‌سه‌ سته‌مکاره‌ی که‌ رو‌یشتووه‌ بۆ لای ساحیر بۆ ئه‌وه‌ی سیحرت لێ بکات له‌ ده‌ستی خوا رزگاری نابیت و ده‌ربازی نابیت، خوای تۆ له‌ بۆسه‌دایه‌ بۆی و له‌وباره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾

(۱) مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۲۲/۱۷).

[المؤمنون: ۱۷]. واته: هه‌رگیز ئیمه له‌باره‌ی دروست کراوه‌کان بێئاگانین، و له‌هیچ دروستکراویک بێئاگانابین.

ئه‌ی سیحرلیکراو ئه‌گه‌ر تۆ بچیته‌ پێشده‌ست و به‌رده‌می خوای میهره‌بان به‌سته‌ملیکراویه‌وه‌ باشتره‌ بۆت له‌وه‌ی به‌سته‌مکاریه‌وه‌ برۆیته‌ به‌رده‌می.

جا بۆیه‌ په‌نا به‌خوا بگره‌ و لیبی بپارێره‌وه‌ و زۆر استغفار بکه‌ و دڵنیا به‌رزگار بوون و ده‌ربازبوونت نزیکه‌ و هه‌رگیز نه‌که‌یت بێ ئومێد و بێ هیوابیت و مه‌وه‌سته‌ له‌ به‌کارهێنانی هۆکاره‌کانی به‌تال کردنه‌وه‌ی سیحر له‌دوعا و چاره‌سه‌ری ده‌رمانی هه‌لال و خۆت به‌ده‌سته‌وه‌ مه‌ده‌ و فیللی شه‌یتان لاوازه‌ و خوای گه‌وره‌ پشت و په‌نای باوه‌ردارانه‌ و بیاوه‌ران پشت و په‌نایان نییه‌ و خوای بالاده‌ست فهرموویه‌تی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ [محمد: ۱۱].

وه‌ خوای گه‌وره‌ هێز و ده‌سه‌لاتی هه‌یه‌ و که‌سی سته‌مکاریش هه‌رچه‌نده‌ زوڵم و تاوان بکات ئه‌وا خوای گه‌وره‌ له‌سه‌رووی ئه‌وه‌وه‌یه‌ و هه‌رکات بیگری‌ت به‌شیویه‌ک سزای ده‌دا که‌ ده‌رفه‌تی ده‌ربازبوونی نه‌بی‌ت و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ [ابراهیم: ۴۲]. واته: هه‌رگیز وا گومان مه‌به‌ - ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا ﷺ - که‌ خوا بێئاگایه‌ له‌وه‌ی که‌ سته‌مکاران ده‌یکه‌ن.

کاھن

کاھن کێه؟

کاھن: کەسیکە لافی ئەوێ دەدات کە ئەوێ ڕوو دەدات لە ئایندەدا دەیزانیت، بۆ نمونە: دەلیت دەزانم فلانە کەس کەس دەمریت و ئایا فلانە کەس خوش دەژیت یان ناخوش و هاوشیوێ ئەم شتانه. وە بابەتی بورجەکانیش جوریکە لە جورەکانی جادووگەری.

حەقیقەتی کاھنەکان

پێغەمبەری خوا ﷺ بە فەرماشتیکی کورت و پوخت حەقیقەتی کاھنەکانی بۆمان ڕوون کردۆتەو کاتێک پرساری ئەوانی لێ دەکریت ئەویش دەفەرموێت: «لَيْسُوا بِشَيْءٍ» مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ. واتە: هیچ نین. شیخی ئیسلام بەرەحمەت بیّت دەلیت: ئەستێرەوان و جادووگەران وفالچیان و هاوشیوێکانیان نەزانی و نەفامی و گومرایی و درۆ و شتی مەحالیان ئەوەندە لایە کە تەنھا خوای گەورە دەتوانیت بیزانیت و بیژمیریت^(۱). کلێلەکانی زانستی غەیب هەمووی بە دەستی خوای تاك و تەنھایە و خەلکیش درۆی جادووگەران دەزانن، بەلام کەسانی ئیمان لاواز و زال بوونی شەیتان بە سەریاندا تووشی تاوان و سەرپیچی کردوون.

(۱) درء تعارض العقل والنقل (۵/ ۶۷).

فیللی کاهنه‌کان

کاهنه‌کان فیللی زۆریان هه‌یه که به‌کاری ده‌هینن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌پۆن بۆ لایان بۆ ئه‌وه‌ی فریویان بدن گوايا ئه‌وان زانستی غه‌یب ده‌زانن وله‌وانه‌ش: ئه‌گه‌ر یه‌کیک ب‌روات بۆ لایان و‌پرسیاری داها‌توو ب‌کات ئه‌وا شتانیکی پێ ده‌لێن که گشتیه و‌بۆ هه‌موو که‌سیک رووده‌دات وه‌کو ئه‌وه‌ی پێی ده‌لێن: خه‌م و‌په‌ژاره‌یه‌کت تووش ده‌بیت و‌پاشان نامینیت، چونکه ده‌زانن که خه‌م و‌په‌ژاره درێژه ناکیشیت و ده‌پروات.

یان پێی ده‌لێن له‌ئاینده‌دا رزق و‌روژه‌یه‌کت ده‌ست ده‌که‌وێت و‌ئه‌وه‌ش ده‌زانن که خ‌وای گه‌وره رزقی هه‌موو دروست کراوه‌کانی ده‌دات. یان پێی ده‌لێن له‌ئاینده‌دا هه‌والێکی خ‌وش ده‌بیسیت له‌ژیا‌نتدا که خ‌وش‌حالت ده‌کات ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاک ده‌زانن که مر‌وف له‌ژیا‌نیدا تووشی خ‌وشی و ناخ‌وشیش ده‌بیت. ئیتر هاوشی‌وه‌ی ئه‌م ق‌سانه که زۆریکی له‌ خه‌لکی پێی هه‌لده‌خه‌ل‌تیت.

درۆی کاهنه کان

پینغه مبه ری خوا ﷺ هه والی ته وهی داوه که کاهن سه د درۆ ده کات له گه ل
یهك هه والدا که دهستی ده که ویت، وه کو ده فه رمو یت: «حَتَّى يُلْقِيَهَا عَلَى لِسَانِ
السَّاحِرِ أَوِ الْكَاهِنِ... فَيَكْذِبُ مَعَهَا مِثْلَ كَذْبَةٍ» متفق عليه. واته: ته و جنۆ که یه ی که
هه وال که له ئاسمان ده دزیت ده یگه یه نیت به ده می ساحیر و کاهنه که و ته می ش سه د
درۆی تیکه ل ده کات له گه لیدا.

جا له راستیدا ته گه ر تۆ هاوړپیه کت هه بی ت که ته نها له یهك هه والدا پینج درۆ
بکات ته وا به د لنیاییه وه لیبی دوور ده که ویته وه و هاو له لیبی ناکه یت، چونکه تۆ وا
گومان ده به یت که گالته به عه قلت ده کات، ئیتر چۆن پروا ده که یت یان ده چیت بۆ
لای که سیك که سه د درۆ ده کات نه وهك پینج؟! ئایا ته مه یان شایسته تر نییه به وه ی
لیبی دوور بکه ویته وه هه م له خۆی و هه می ش له کار و کرده وه کان ی؟!

به‌لگه‌ی درۆکانیان

ئه‌گەر کاهن وه‌کو لافی ئه‌وه‌ی ده‌دات زانستی غه‌یب بزانیته‌وا هه‌موو ئه‌و شه‌ر و خراپانه‌ی که داده‌به‌زن له‌خۆی دوورده‌خاته‌وه و کاتی مردن و مه‌رگی خۆی ده‌زانیت و به‌وه‌هۆیه‌وه تۆبه ده‌کات و په‌شیمان ده‌بیته‌وه پیش ئه‌وه‌ی بمه‌ریت و رو‌حی ده‌ربچیت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌چیتته‌وا ئاگری دۆزه‌خه‌وه.

جا ئه‌گەر جنۆکه‌کان که لافی زانیی پنهانی و غه‌یب لای ده‌ده‌ن راست و هاوکاری ساحیران ده‌که‌ن راست بلین ئه‌دی بۆچی نه‌یانزانی پیغه‌مبه‌ر سوله‌یمان سه‌لامی خوای لای بیت وه‌فاتی کردووه هه‌تا زینده‌وه‌ره‌ی خۆره‌ گۆچانه‌که‌ی خوارد له‌ خواره‌وه و ئه‌میش که‌وته‌سه‌ر زه‌وی ئه‌وجا زانیان که مردووه؟ وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ فَلَمَّا قُضِيَنا عَلَيْهِ الْمَوْتُ ما دَلَّهمْ عَلٰى مَوْتِهِ اِلَّا دَابَّةُ الْاَرْضِ تاْكُلُ مِنْسائِهٖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ ما لِيْشُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴾ [سیا: ۱۴]. واته: جا کاتیک که بریاری مردنی سوله‌یماندا جنۆکه‌کان نه‌یانزانی مردووه به‌هۆی مۆرانه‌وه نه‌بیت که له‌گۆچانه‌که‌یان ده‌خوارد که خۆی دابوو به‌سه‌ریدا ، و به‌وه‌هۆیه‌وه سوله‌یمان که‌وته‌سه‌ر زه‌وی ، له‌و کاته‌دا جنۆکه‌کان بۆیان ده‌رکه‌وت که ئه‌گەر غه‌یب و پنهانیان زانیایه ئه‌وا له‌و ناره‌حه‌تی و سه‌رشو‌ری و کاره‌ قورسانه‌دا نه‌ ده‌مانه‌وه بۆ سوله‌یمان ، که گومانیان وابوو ئه‌و هیشتا زیندووه . ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌ی پووجه‌لکاری ئه‌و بیروباوه‌ریه که هه‌ندیك خه‌لکی تێدایه که گوايا جنۆکه پنهان ده‌زانن .

حوکمی روښتن بو لای کاهنه کان

۱- هه رکه س پروات بو لای کاهن و پروای پي بکات ئه واکوفری کردووه و ئه و کهسه ش که ناوله پ ده خوښته وه ده گريته وه، وه کو پيغه مبهری خواص الله فهرموويه تی: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا، فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» رواه الحاكم^(۱). واته: ئه وهی بجيته لای ساحیر و جادووگه ريک و قسه که ی به راست بزانيته ئه واکوفری کردووه به وهی دابه زيراوه بو محمد (واته: به قورئان).

۲- هه رکه س پروات بو لای کاهن بو خوشی نه وهک بو پرسيارکردنیش ئه واکه رامه و دروست نييه، ئه وه تا موعاويهی کورپی حه که می سوله می ص الله ده ليته: «يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي حَدِيثٌ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ، وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ بِالْإِسْلَامِ، وَإِنَّ مِنَّا رَجُلًا يَأْتُونَ الْكُهَّانَ، قَالَ: فَلَا تَأْتِيهِمْ» رواه مسلم^(۲). واته: وتم: ئه ی پيغه مبهری خواص الله عليه وسلم من نزيكم له سه رده می نه فاميه وه واته تازه موسلمان بوومه، خواي گه وره ئيسلامي هيئا، له ناو ئيمه دا که سانیک ده چوونه لای فالچيه کان، فهرمووی: (تو مه چو بو لایان).

(۱) في المستدرک (۴۹/۱)، رقم (۱۵)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب تحريم الكلام في الصلاة، ونسخ ما كان من إباحته، رقم (۵۳۷).

عه راف - العراف

عه راف کییه؟

عه راف: که سیکه لافی زانینی ئه و شتانه ده دات که به چاو نابینرین وه کو زانینی بوونی ئه و شته ی که له پشت دیواریکه وهیه و فلانه کهس چی ده کات له م ساته دا له کاتی که دا ئه و کهسه له شاریکی تره و به م شیوهیه.....

حوکمی رویشتن بو لای عه رافه کان

۱. هه رکهس بچیت بو لای عه رافیک و بپروا به وه بکات که ده یلیت ئه و کوفری کردووه وه کو ده فه رمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» رواه الحاكم واته: ئه وهی بچیته لای ساحیر و جادووگه ریك و قسه که ی به راست بزانیت ئه و کوفری کردووه به وهی دابه زینراوه بو محمد.

۲. هه رکهس بچیت بو لای عه رافیک ته نها بو پرسیارکردن و باوه ریشی پی نه کات ئه و نوژی چل شه وی لی وهرناگیریت، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رمویت: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً» رواه مسلم..

ئەستىڧرەناس (المُنْجَمُ) ، وَالرَّمَالُ ، وَالضَّارِبُ
بِالْحَصَى ، لەپخوینەرەووە و فالگەرەووە

پیناسهی ئەو کەسانه:

الْمُنْجَم : ئەو کەسهیه کە حیسابی ئەستیره کان ده کاته هۆکاریک بۆ گه یشتن به مه بهست و ئامانجی هه رام ^(۱).

الرَّمَال : ئەو کەسهیه هیڵ لهزهوی و به سه ر لمدا ده کیشیت و به وه لافی زانینی زانستی غه یب ده دات ^(۲).

الضَّارِبُ بِالْحَصَى ئەو کەسهیه کە ورده به رد به سه ریه کتردا ده کیشیت گوایه به وه زانستی غه یب و په نهانی لی درده هیئت ^(۳).

له پ خۆینه ره وه و فالگره وه: کەسیکه ورته ورت ده کات به سه ر ناوله پی مروّف و فنجانه و کوپدا به وشه گه لیکی ناروون و به وه لافی زانینی غه یب لیده دات.

جا هه موو ئەوانه ی کە باسیان کرا گشتیان له هۆکاره کانی شه یتانن و کاهن و فالچی و جادوو گه ران به کاریان ده هیئن و بانگه شه ی زانینی غه یبی پی ده کهن و ئەوهش درۆیه کی پروون و دیاره.

هه ندی جاریش کەسیکی تر به ناوی "المُشْعُوذُ" هه مان کار ده کات وه کو لاسایی کردنه وه ی جادوو گه ر و فالچی بۆ ئەوه ی مالی خه لکی به ناره وا ببات.

(۱) معالم السنن (۲۲۹/۴-۲۳۰)، مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۱۹۲/۳۵).

(۲) المفاتيح في شرح المصابيح (۱۸۱/۲).

(۳) معالم السنن (۲۳۱/۴)، نخب الأفكار (۱۰۹/۱۴).

المشْعُودُ

المشْعُودُ : که سیکه بانگه شهی ئه وه ده کات که ساحیره یان کاهنه و درۆش ده کات له وه دا. مه به ستیشی ئه وه یه مأل و سامانی خه لک ببات و بخوات و سیحر ده کات و چاره سه ری خه لک ده کات و غه یب ده زانیت و ئاوه هاش نییه و ناشزانیت وه کو ئه وان جو له و چالاکی ئه نجام بدات به لکو ته نها لاسایان ده کاته وه و خۆی به وان ده چوینیت ^(۱).

جیاوازی نیوان السّاحِر، والکاهِن، والعرّاف، والمشْعُود

السّاحِرُ : که سیکه که سیحر ده کات و به ئیزنی خوا کاریگه ری ده بیت له سه ر که سی سیحر لیکراو.

الکاهِنُ : که سیکه لافی زانینی ئه وه لی ده دات له داهاتوودا پرووده دات، وه کو ئه وه ی ده لیت: فلانه که س دوا ی دوومانگی تر ده مریت و هاوشیوه ی ئه م قسانه .

العرّافُ : که سیکه که لافی زانینی ئه و شتانه لی ده دات که له پیش چاو نین نه وه ک ئه وه ی له ئاینده دا پرووده دات، وه کو ئه وه ی هه وأل بدات که کی له پشتی ئه و دیواره وه یه یان ئیستا کی له ناو ئه و ئۆتۆمبیلهدایه له شاریکی تر.

المشْعُودُ : که سیکی درۆزنه و سیحر نازانیت و خۆی به وان ده چوینیت بۆ خواردنی مالی خه لکی و که سانی ساویلکه فریو ده دات.

(۱) المحکم والمحیط الأعظم (۳۵۴/۱)، مجموع فتاوی شیخ الإسلام (۴۹۶/۱).

بانگه‌وازیك بۆ تۆبه‌کردن

هه‌ركه‌س بجیت بۆ لای كاهن و ساحیران و له‌ده‌رگایان بدات ئەوا خۆی ته‌رخان كرده‌وه بۆ زیان گه‌ياندن به‌وانی تر، بۆیه با ده‌ست له‌و تاوانه‌هه‌لبگریت و وازبه‌ینیت له‌تیکدانی ژيانی خه‌لكی تر و په‌شیمان بێته‌وه له‌و كاره‌ی كرده‌وه‌ی و بگه‌رپێته‌وه بۆ لای خوا و ده‌ست به‌ داوا‌ی لیخۆشبوون بكات و كرده‌وه‌ی چاكه‌ ئه‌نجام بدات چونكه‌ خوای میهره‌بان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِيَّ لَغْفَارٍ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ [طه: ۸۲]. واته: هه‌ر منم كه‌ لیبۆرده‌م له‌به‌رامبه‌ر ئەو كه‌سه‌ی كه‌ تۆبه‌ بكات له‌تاوان و بیباوه‌ریه‌كه‌ی، و باوه‌رم پێبینیت و كرده‌وه‌ی چاك ئه‌نجام بدات، و پاشان پێگای په‌وا‌یی دۆزیبێته‌وه و شوینی كه‌وتبیت و به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ری.

جا كاتێك ساحیره‌كانی فیرعه‌ون تۆبه‌یان كرد و باوه‌ریان هێنا خوای گه‌وره تۆبه‌كه‌يانى لى وه‌رگرت و پله‌شیانی به‌رزكرده‌وه و بوون به‌ شوینكه‌وته‌ی موسا سه‌لامی خوای لى بیت.

بۆیه پێچكه‌ی تۆبه‌كاران بگه‌ر و پێگای بى ئومێدان به‌رده‌ له‌ساحیران جادووگه‌ران.

له‌خوای گه‌وره داواكارم موسلمانان بپارێزیت له‌ كاروكرده‌وه‌ی ساحیره تیکده‌ره‌كان و شیفای به‌په‌له‌ی سیحرلیكراوانیش بدات و پاداشتی خیریان بداته‌وه له‌سه‌ر ئەو موسیبه‌ته‌ی تووشیان بووه.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

برا و خوشکاني به ريز :

ٲاموژگاريٲان ده کهين به دابه زاندي (ٲٲليکهيشني وه لامه کان) که زياتر له (٣٥٠٠) پرسياي وه لامی شهري تيدايه له هه موو بواره کاني شهريعه تدا، يه کجار دايبه زينه و (٣٥٠٠) پرسياي و وه لامی شهري به بي ئينته رنيٲ بخوينه وه ، وه بو هه ردوو سيسته مي ios و android به رده سته ، ٲه توانن له ريگهي ٲه م لينکه وه دايبه زينن .

<http://onelink.to/ekb٦٣b>

بو زانياري زياتر په يوهندي بکه ن به

٠٧٧٠١٥١٧٣٧٨

